

de VOLKSUNIE

ORGAAN VAN DE VOLKSUNIE, VLAAMS NATIONALE PARTIJ

BEHEER : Maur. LEMONNIERLAAN 82, BRUSSEL. TEL. 11.82.16

VERKRIJGBAAR BIJ ALLE DAGBLADVERKOPERS

EEN NOODLOTTIG BEWIND

door Mr. F. van der Elst

Meer en meer wordt het thans duidelijk hoezeer zij zich vergist hebben die na de verkiezings-overwinning van de C.V.P. een gunstige kentering in het landsbeheer verwacht hadden, ja de oplossing van een reeks Vlaamse problemen. Hun redenering was gemakkelijk te volgen; zij hielden geen rekening meer met de triestige ervaring opgedaan tijdens het homogeene C.V.P.-bewind van 1950-54; zij dachten dat de C.V.P. de les van de verkiezingsnederlaag van 1954 niet zou vergeten zijn; zij waren gunstig beïnvloed door C.V.P.-publikaties van vóór de verkiezingen, als « Vlaamse Zorgen » en het Vlaams manifest van het A.C.V.

Overigens zou men normaal ook mogen verwachten dat een partij waarvan de twee derden der mandatarissen gekozen zijn van het Vlaamse land, hare Vlaamse verkiezingsbeloften ernstig zou opvatten. Niets blijkt minder waar te zijn.

De C.V.P. heeft wel gedacht aan de verwezenlijking van een paar spektakulaire verkiezingsbeloften — de verhoging der arbeiderspensioenen en de twaalf maanden — doch het land beseft stilaan dat het zo verder niet gaat.

Steeds maar verhoging van belastingen en taksen, met als gevolg stijging van de levensduurte, in zover dat uiteindelijk alle loontrekkenden en gepensioneerden slachtoffer worden van deze demagogische politiek. De financiële politiek van de regering lijkt meer en meer op een avonturen-politiek. Men heeft de cyclische begroting uitgevonden als uitvlucht... maar in feite geeft de regering maar geld uit en neemt financiële verbintenissen op wel wetend dat deze faciliteitspolitiek onvermijdelijk moet leiden tot aanzienlijke belastingverhoging waardoor steeds dezelfde belastingplichtigen getroffen worden.

Moed is zeker niet de grootste eigenschap van deze regering.

Is het geen ironie betogers te zien opstappen in de A.C.V.-manifestatie te Brussel met een grote sleutel? Waar is inderdaad de fameuze sleutel van Eyskens waar rond zoveel propaganda gemaakt werd?

Voorals Vlaanderen echter is het beleid van de heer Eyskens nefast. Zelfs de meest ontgote Vlaamsgezinden zijn diep ontgoocheld en komen onvermijdelijk tot het besluit dat deze men geworden is voor Vlaanderen.

Gevaarlijk omdat hij als eerste minister met zijn gezag als zg. Vlaamsgezinde een politiek dekt die met de Vlaamse belangen gewoonweg geen rekening houdt. De feiten zijn daar om het te bewijzen en zij zijn helaas talrijk. Niet alleen is er niets terecht gekomen van de platonische verklaring van de h. Eyskens in de regeringsverklaring, waarmee sommige Vlamingen zo zeer ingenomen waren. Het was een nieuw geluid, maar het bleef alleen maar geluid, want de daden bleven uit.

Overbodig nog eens terug te komen op de repressie-politiek van de regering : indien minister Merchiers zijn politiek heeft kunnen doorzetten en het verzet van enkele Vlaamse C.V.P.-ers in de klem gesmoord werd, dan heeft hij dit te danken aan de steun van de eerste-minister zelf.

Inzake de regionale economische politiek en de industrialisatie van de onderontwikkelde Vlaamse gewesten kan er niet genoeg belang gehecht worden aan het incident De Saeger : Eyskens stelde de vertrouwenswestie tegen de Vlaamse levensbelangen. De slag werd verloren en al wat zich thans nog af-

speelt in zake ontwikkelingszones en testgebieden is de moeite niet meer waard.

En dan is er dat ander groot vraagstuk dat zich stelt voor de Vlaamse volksgemeenschap : de talenttelling. Niettegenstaande het algemeen verzet in Vlaanderen, verklaart de heer Eyskens onverstoortbaar dat de talenttelling toch zal gehouden worden.

Zijn houding is deze van iemand die niet bereid is te vechten, die op voorhand alles toegeeft om geen moeilijkheden te hebben. Moelijkheden met de liberalen en de Waalse C.V.P.-ers. De Vlaamse C.V.P.-ers worden immers niet gevreesd :

beter dan wie ook weet de h. Eyskens dat de heer Verbist wel een papierke zal aflezen over « voorwaardelijk vertrouwen », maar dat zij zullen stemmen zoals de partijbonzen beslissen.

De persoonlijke ambitie van de h. Eyskens om eerste minister te blijven is groter dan de wil nog iets meer en iets anders te doen dan het liberale partijprogramma voorschrijft en toelaat.

Het is een triestige vertoning die ons alleen maar kan sterken in onze overtuiging dat er voor Vlaanderen niets goeds te verwachten is van de unitaire Belgische partijen of zij nu C.V.P. of B.S.P. heten. En ook niet van mensen die de gevangenen zijn van deze partijen.

Er zal wat anders moeten gebeuren in dit land dan een verkiezings-overwinning van de C.V.P. vooraleer men rekening zal houden met de Vlaamse volksbelangen !

Naar de Krachtproef

door Dr. Leo WOUTERS.

Eerste Minister Eyskens, heeft het Vlaamse Volk iets nieuws geleerd.

Ondervraagd, na zijn spreekbeurt te Kessel-Lo verleden week nopens de repressie en de talenttelling, verklaarde hij, dat wat het eerste betreft, hij niet verder kon gaan, dan zijn partners in de regering toelaten, en voor het tweede, dat de wet van 1932 hem verplicht een talenttelling te houden, en dat er geen meerderheid in het parlement is om deze wet te wijzigen.

Dat is zeker een groot nieuws voor de Vlaamse kiezers van de C.V.P.

Immers, vóór de verkiezingen, was de C.V.P. alleen in staat (en ze zou het ook doen, als ze de regeringsmacht kreeg) om ten eerste de zetelaanpassing door te voeren, ten tweede, de industrialisatie van Vlaanderen te bewerken en ten derde, de repressie op te lossen, en de taalgrens vast te leggen, zowel tussen Vlaanderen en Wallonië, als rond de Brusselse agglomeratie.

We volgen de lijdensweg van de zetelaanpassing.

We weten nu al, dat gans Vlaanderen onderontwikkeld en testgebied is — officieel toegegeven — maar we zien nieuwe nijverheden oprispen en ontwerpen in... Wallonië...

Het bewuste Vlaanderen, zond een afvaardiging van meer dan twintig duizend Vlamingen naar Antwerpen om Amnestie te eisen, — maar aan een kleine delegatie van echte patriotten, — die natuurlijk niet moest wachten, om ontvangen te worden. — verklaarde de eerste minister, dat zij zich niet te veel moesten aantrekken van al dat ge-roep te Antwerpen, en dat hun Minister Merchiers, hun wel zal uitleggen wat de regering van zins is toe te geven, en hoever het staat met het instituut van het nationaal geweten.

Aan het inrichtend comité, van de betoging, verklaarde hij, op hooghartige en koele toon, dat hij niet kan ingaan op de Vlaamse eisen — gebonden zijnde aan de regeringsverklaring. Sprak die niet van opvolging van het repressievraagstuk ?

De talenttelling moest doorgaan, zei hij, omdat de wet van 1932, zulks voorschrijft.

Waarom beloofde de C.V.P. dan de vastlegging van de taalgrens ? Kende ze de wet toen niet ?

Er is geen meerderheid, om de wet te wijzigen ?

Wist de C.V.P. dat vroeger niet ?

In de eenheidsstaat zijn Walen, Brusselaars en franskiljons altijd de meerderheid, en zij zullen nooit toegeven op een Vlaamse rechtseis... tenzij een sterke zeer sterke druk uit Vlaanderen hun vrees aanjaagt.

AMNESTIE, zij kan er niet komen, Brussel en Wallonië willen dat niet, wel het bewuste Vlaanderen. DE TAALGREN, idem.

Wat Vlaanderen wil, wordt STEEDS afgewezen.

Wat de Walen en Brussel willen of niet willen dat alleen telt. Zij hoeven daarvoor zelfs niet te betogen, een klein bezoek aan de eerste minister volstaat.

(Vervolg op blz. 2)

DE GROTE NOOD

door Wim Jorissen

renbond en C.V.P. te laten vangen. Wij hebben hen gezegd dat C.V.P. kiezen gelijk stond met niets te krijgen voor de boeren.

Sommige boeren hebben daarvoor — letterlijk — met stenen naar ons geworpen. Zij zullen thans wel beseffen dat ze die stenen best op rapen om ze naar Eyskens, De Vleeschauwer en Theo Lefèvre te gooien. Het is immers overlevering in de C.V.P. van niets te doen voor de kiezers die zeker zijn. De boeren, door geen gevolg te hebben gegeven aan de oproep van de Volksunie schijnen hen thans zekere kiezers. Die kan men dus rustig de strop omdoen.

Typische kop van Haspengouwse boer.

De landbouwbegroting ligt bij ons vier tot vijf maal lager dan in Nederland.

Onze lezers zullen zich herinneren hoe wij jaren lang een veldtocht voor een degelijke landbouwpolitiek gevoerd hebben. Het enig gevolg was dat dit C.V.P. en Boerenbond — die jarenlang hun plicht verzuimd hadden — de schrik om het hart deed slaan. Zij vreesden hun boerenkiezers te verliezen en begonnen te beloven.

In het verkiezingsprogramma van de C.V.P. voor 1 juni '58 lezen we : « De C.V.P. wil voor de boeren en tuinders : rendabiliteit van hun bedrijven ; één miljard per jaar méér, voor het voeren van een doelmatige land- en tuinbouwpolitiek ; het vruchtbaar maken van 350.000 Ha. slechte gronden ; verbetering van de sociale wetgeving, enz. ».

De Boerenbond beloofde (zij schreef gedeeltelijk ons program af) : vermindering van de stikstofprijzen met 20 % ; afschaffing van de invoerbelastingen op land- en tuinbouwmachines ; inmenging van varkensvet in margarine.

Wij hebben de boeren bezworen zich niet aan de beloften van Boe-

GENT ZONDAG 22 NOVEMBER
ONS 5de KONGRES

September

1. Over 1.000 jaren één mens per m²
Na het leenroerig stelsel, weldra het metrisch stelsel.
3. « Als het morgenkrieken » plagiaat van « Un certain sourire »
Zich een (morgen)kriek lachen.
5. Minister De Schrijver : niet de reiziger uithangen
Van alle reis terug, nog vóór de reis begonnen...
9. Parlement wordt niet samengevoegen vóórdat de bar is geres-taureerd
Niet vóórbarig handelen.
11. Theo Lefèvre : Regering is als een gezin...
...waarvan hij de schoonmoeder.
13. Russische onbemande raket op de maan
Eerste aanmaning, zonder deur-waarder.
15. Duits ex-president symbool van Duitse herleving
Wie zijn Heuss schendt, schendt zijn aangezicht.
17. de Gaulle : Pourvu que Dieu... et que mon peuple...
Pourvu que je doure et que ça doure...
19. Nederlands begrotingstekort :
B. F. 10.000.000.000
De belastingbetaler in het ooooooootje nemen.
20. Amnestiebetoging : zogenaamd verzet bleef zitten
De macht der gewoonte of : het zitten hebben.
24. U.S. Steel voorzitter met mes neergestoken
Wie het staal bemint zal door het staal vergaan.
26. Amerikaanse maanraket ont-ploft op de grond
Barsten van afgunst.
30. Kongo heeft veel geld nodig
Een nieuwe vorm van kanniba-lisme ?

NAAR DE KRACHTPROEF !

(Vervolg van blz. 1)

Hoelang gaat het Vlaamse Volk dat nog dullen. Welke ruggegraat hebben zijn politieke leiders !

Hebben zij niets te vertellen aan hun eerste minister ?

Sommige onder hen hebben de alarmkreten van hun volk te Antwerpen gehoord. AMNESTIE MOET er komen. En de TALENTELLING NIET.

Na Eyskens verklaring te Kessel-lo, is de toestand klaar. Er moet van de ministers niets meer worden gevraagd. Wij weten dat zij niets kunnen.

Dan blijft maar de Kracht-proef.

Deze maal wil Vlaanderen geen talenttelling en er zal er geen zijn. En als er een wordt gehouden, dan zullen tienduizenden en tienduizenden vlamingen er NIET op antwoorden. Dan zal deze telling niets uitwijzen en zullen er geen nefaste gevolgtrekkingen uit kunnen opge-maakt worden.

In elk geval zou Vlaanderen ze NOOIT erkennen.

Van nu af gaat alle kracht, naar de boycot der telling.

Is er geen meerderheid in het Bel-gisch parlement, het zal blijken dat er een meerderheid is in Vlaande-ren.

Dr. Leo Wouters.

VLAMINGEN
MELDT U AAN ALS LID
van « DE VOLKSUNIE »
voor 1960
Jaarlijkse Bijdrage :
Hoofdlid : 30 F.
Bijlid : 10 F.

Misdaden

In « De Standaard » in een arti-kel over « Amnestie » slipte Ruys zijn pen waar hij het had over « ongelukkigen die tijdens de be-zetting zwaar misdaden, maar dik-wijls te jong waren, om zich ten volle van hun MISDAAD reken-schap te geven ». Is een Oostfron-ter of een Vlaamse Wachter dan een misdadiger ?

Waar wij Ruys bijzonder koste-lijk vinden, is in zijn slotzin.

Geniet dit proza : « Wij weige-ren voortaan alle krediet aan mi-nisters en wetgevers die de schel-ding tussen « patriotten, en pa-ria's » handhaven. Ook hier zal on-ze houding stug zijn... enz. ».

Die stugheid duurt op « De Stan-daard » vaak 24 uur.

Opgelost

De C.V.P.-bladen doen alsof de repressie opgelost is. Terwijl de re-gering Eyskens ze werkelijk onge-nadig voortzet. Wij kennen honderd-tallen ambtenaren en onderwijzers die de 65 jaar voorbij zijn en die geen cent — maar geen cent — pensioen krijgen, geen ambtenaren-pensioen en geen ouderdomspen-sioen. Dat is sociaal zoals C.V.P.-ers en socialisten het opvatten. Het is een echt schandaal maar een schandaal bestaat slechts wanneer de kranten erover schrijven en dat doen zij niet. Men kan daaraan de ernst van hun sociaal geweten af-meten.

Anderzijds was het ritme van de invrijheidstellingen onder het vo-rig duo Van Acker-Lilar 7 per maand. Onder de huidige spits-broeders Eyskens-Merchiers is dat 7 op 10 maanden.

De schrijver Marcel Matthijs is een Vlaming « met rechten ». Niet-temin werd zijn boek « Onder de toren » op de ministeriële index geplaatst. De waarheid was hen te machtig. De « ineenherstelde » Flip de Pillecijn zag de televisie uitzen-ding aan hem gewijd uitstellen. Was hij nooit inciviek ?

Verdubbelen

Op de jongste A.C.V. betoging, die men als militantenbetoging betitelde maar waarvoor men alle leden bewerk had, zijn we zo nieuwsgierig geweest het aantal deelnemers te gaan tellen. De in-richters zelf verzochten per luid-spreker in rijen van 20 op te mars-deren.

Op sommige rijen waren er maar 16 of 17 (Het Volk schreef dit trou-wens zelf). Wij hebben dus eenvoud-ig het aantal rijen betogers ge-teld. De leden van de muziek-korpsen en de vlaggedragers re-kenden we afzonderlijk. Wij kwa-men aan 12.100 betogers. Wat een mooi getal is.

De Standaard en La Libre Belgi-que gaven 25.000 deelnemers. Het Volk sprak van 25.000 en op een andere bevestigd van 30.000. Wat eens te meer bevestigt dat de C.V.P.-kranten voor eigen betogingen het cijfer minstens verdubbelen.

Opvallend was het dat de Waal-se betogers alles behalve « waar-dig » waren. De voetzoekers knal-den er lustig op los, wat trouwens de atmosfeer van de betoging ten goede kwam. En zoals men weet zijn de Waalse A.C.V.-ers de « braafste » arbeiders ginder. Zij ook riepen en zongen. Na hen kwa-men de Vlamingen, zonder voet-zoekers en meestal stilzittend. De eeuwen onderdrukking en opgeleg-de braafheid stonden op hun ge-zicht te lezen. Een meelijwekkende kudde brave sukkelaars, die men niet zonder harteer ziet voortslen-teren in plaats van op te stappen. Het is op zulke betogingen dat men kan merken hoe hoogstnodig onze Vlaams nationale gist er dient te zijn om het passieve Vlaamse deeg tot werking te brengen.

Te verwaarlozen goedje

Men zal zich herinneren dat de Vlaamsgezinde Eyskens reeds twee maal geweigerd heeft een afvaar-diging van de Vlaamse kultuur-verenigingen te ontvangen.

De man heeft te veel tijd nodig voor Franstalige bezoekers, die trouwens — het is een feit — ook veel meer in de pap te brokken hebben. Te Antwerpen nu waren 15.000 amnestiebetogers en 300 te-genbetogers. Eyskens heeft met behulp van vier andere ministers thans eerst een afvaardiging van deze laatste groep haatdragende en wrokzaaiers ontvangen, vooraleer het inrichtend comité van de amnestiebetoging — toch samen-gesteld in verstandhouding met de Vlaamse kulturele verenigingen — mocht komen. Alsof deze eerste belediging niet volstond heeft hij het inrichtend comité ietwat hooghartig wandelen gezonden. De C.V.P. is niet voor amnestie, de li-beralen ook niet en dus de rege-ring en de regeringsverklaring evenmin. Daarmee zijn de onder-handelingen op het hoogste vlak — wat we voorspeld hadden — afge-lopen. Het verdere woord is aan de daad. Wij hadden gehoopt dat het amnestiecomité, dat een zware verantwoordelijkheid draagt, deze aanslag op zijn waardigheid, zoals het paste, onmiddellijk zou beantwoord hebben door aan te kondi-gen hoe zij haar werking zou voort-zetten. Tot onze verwondering heb-ben wij nog steeds niets vernomen. Zullen zij doen gelijk de C.V.P.-parlementairen die aan de optocht deelnamen ? Zich met verontschul-digingen aan de C.V.P.-partij-leiding en aan de regering terug-trekken ? Er zitten nochtans ver-scheidene leden in dat comité die zo maar niet, zonder meer, met zich laten sollen. Ook door Eyskens niet !

PRIMUS IN HET REKENEN

Vrijdag 2-10 : 3/4 van de nood-gebieden dienen in Vlaanderen aangeduid.

Wij laten de regering niet los.

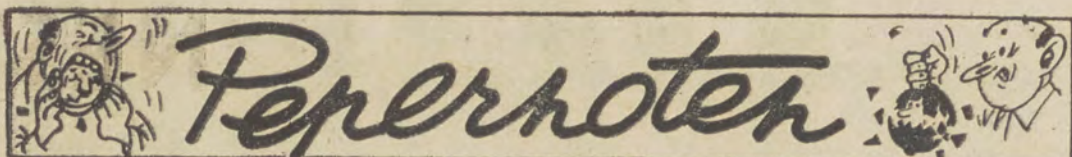
Zaterdag 3-10 : Wij schreven het gisteren nog. Wij hadden de rege-ring verwittigd.

Eindelijk werd met de Vlaamse eisen rekening gehouden. 8 nood-gebieden werden in het Vlaamse land aangeduid tegen 6 in Wal-lo-nië.

HET Vliegtuig BOVEN DE OPTOCHT

In de pers verscheen een bericht volgens hetwelk het vliegtuig dat provokerende strooibriefjes afwierp boven de betoging « vijftig » opge-zocht werd. Waarschijnlijk even vijftig als destijds de daders van de aanslag op de IJzertoren opge-spoord werden. Inderdaad weet de politie niet welk model van vlieg-tuig het was. Indien zij het niet weet willen wij het hen publiek zeggen : het was een sportvliegtuig merk Aerona, type Champion. Er zijn in gans België gewis geen tien vliegtuigen van dit merk. Het moet dus kinderspel zijn te achterhalen wie de eigenaar is van dit vlieg-tuig. Inden men wil.

Kastegerecht

Er is heel wat herrie geweest om-trent de uitspraak van het gerecht in de zaak van Marcinelle waar niemand zou verantwoordelijk zijn voor de meer dan 200 doden.

Laten we vooreerst aanstippen dat men de ware schuldigen niet voor het gerecht gedaagd heeft. De ware schuldigen zijn de mijnbon-zen, de leden van de beheerraad van de mijn, die alleen bedacht op hun financiële belangen verwaarloosden en nog verwaarlozen dat de mijnwerkers in veilige voorwaar-den kunnen werken. Men heeft ge-sproken van kastegerecht alsof dat iets nieuws is. Hoeveel schandalige processen hebben we in de loop van de geschiedenis van de Vlaamse Beweging niet gekend ? Vernemen wij slechts de zaak Coucke en Goet-hals, het geval Schoeps, het Dosfel-proces, de gerechtelijke moord op Vindevogel en de processen na de jongste oorlog. Denken wij aan de onvindbare daders van de dinamie-tering van de IJzertoren en aan het mysterieuze vliegtuig boven Ant-werpen op 20 september. Daarente-gen kennen we een veroordeling voor verboden wapendracht op de amnestiebetoging te Lier. Een veroordeling tot 4.000 F. boete omdat de « dader » in het bezit was van... een kinderkatapult. Het kostelijk-te is echter dat de C.V.P.-kranten dit kastegerecht menen te moeten verdedigen.

Maar ja de meerderheid ervan is C.V.P. !

Cinisme troef

Eyskens heeft zichzelf overtrof-fen te Kessel-Lo. Op het ogenblik dat we voor nieuwe schandalige belastingverhogingen staan heeft hij het cinisme gehad aldaar over zijn sleutelplan te spreken. Met zijn fameuze sleutel heeft hij, vol-gens zijn eigen zeggen, reeds heel wat kastjes geopend, en zal hij er nog veel openen. Wij hebben inder-daad een klein jaar terug belas-tingsverhogingen beleefd op stook-olie, tabak, sigaretten, benzine, brood en tal van andere dingen.

Dat waren de eerste kastjes. Thans staan we voor nieuwe belastingen. In plaats van ons'protserig leger de nodige miljarden te onttrekken zal daar maar weinig aan geraakt wor-den. Jaarlijks zullen wij 22 miljard moeten weggooien. Men zoekt waar de sleutel past en men overweegt of het weer niet eens op de benzine-pompen zal zijn. Houd dan de in-dex maar laag.

De regering Eyskens is de rege-ring van de verspilling en van het duur leven.

De C.V.P.-kranten protesteren na-tuurlijk tegen deze belastingver-hogingen maar steunt de C.V.P.-ministers die ze doorvoeren. De C.V.P.-pers klaagt het uitblijven van amnestie maatregelen aan maar steunt de C.V.P.-ministers die de repressiepolitiek nog verscherpen.

Het A.C.V. protesteert tegen tal van dingen en brengt zijn leden op straat maar ondertussen steunt ze de regering en heel haar antisociale politiek. In de C.V.P. gaat dat alle-maal. Zij zeggen zwart en wit, bla-zen koud en warm. Hoelang zullen er in Vlaanderen onnozeelaars blij-ven die zich aan zo een doorzicht-ige dubbelzinnigheid laten van-gen ?

Werkgroepen

— Casimir, vroeg ik mijn vriend die bezig was stenen te gooien naar een kat die met een stuk vlees in de bek liep, Casimir, weet gij niet dat wij in de week zijn van de goedheid jegens de dieren ? Hij grinnikte.

— Jegens welke dieren, vroeg hij, moet ik poesjellief zijn met een kat die mijn bieftuk van onder mijn neus weghaalt ? Waarom orga-niseren zij niet een week van goedheid jegens de mensen ?

— Een week op twee-en-vijftig zou werkelijk niet te veel zijn, Casimir, maar op één week zou er veel kunnen gedaan worden. Als Eyskens, in plaats van een heel jaar te praten over wat hij gaat doen met de mensen die gevangen zitten, één enkele week iets deed voor hen, dan zou 't al een hele verbetering zijn.

— Gij weet toch wel, zei Casimir, dat de taak van een minister erin bestaat te praten en niets te doen. Wij weten toch allemaal dat Merchiers nog niets heeft gedaan inzake repressie, maar toch gaat hij erover praten met de liberale en, bij ongeluk voor hem, ook met andere studenten. De andere hebben hem plezierig onderbroken wat zeer lastig is voor iemand die moeite heeft om zijn gedachten bijeen te houden en daarna rijkelijk uitgespuugd. Nu, Merchiers is dat al ge-woon van zijn studenten, zelfs te midden van zijn cursus die meer tot het lager dan tot het hoger onderwijs schijnt te behoren.

— Juist omdat hij zelf niets doet, Casimir, heeft hij een werk-groep ingericht om zich met de repressie bezig te houden. Hij is het type van de minister die noch de durf noch de bekwaamheid heeft om zelf zijn eigen zaken op te lossen. En dan gaat hij schuil achter wat hij een werkgroep noemt. Hijzelf behoort tot de slaapproep.

— En wie zit daarin, wilde Casimir weten.

— Ik zou voorstellen in die werkgroep op te nemen enige van die vrouwen die hun benen lieten zien op de tramruggels van Antwerpen ; met zo'n soort kunt ge u moeilijk vervelen. Ook de élite van de Antwerpse politie zou daar moeten zitting hebben ; die heb-ben over de wettelijkheid dezelfde opvattingen als Merchiers, dat is te zeggen : geen. En van het hele spel zou ik Rinchard voorzitter maken, die dan toch een erkend weerstander is.

— En wat doet Eyskens in heel dat spel ?

— Eyskens praat, plastraoneert en werkt druk voor alle zaken die zo ver mogelijk van de Vlaamse belangen liggen. Vermits hij eer-ste minister is, zijn al die zaken voor hem, als ex-flamingant, opge-lost.

Cit.

DE ZAAK DER AMNESTIE

Op de perskonferentie onmiddellijk na de amnestie-betoging deed de voorzitter van het Inrichtend Komitee mee dat « onderhandelingen op het hoogste vlak » zouden aangeknoopt worden met het oog op de verwezenlijking van amnestie.

De onderhandelingen op het hoogste vlak waren vlug beëindigd, vlugger blijkbaar dan sommige mensen wensten of verwachten: nadat de heer Eyskens, bijgestaan door de ministers Behogne en Harmel, Merchiers en Van Oudenhove, met veel omhaal een delegatie van het Verzet ontvangen had en aan deze delegatie de oprichting beloofd had van een zoveelste commissie samengesteld uit verzetslieden, die de problemen van de repressie en het civisme zou bestuderen, heeft hij alleen een delegatie van de Vlaamse Kultuurverenigingen ontvangen.

Wat het onderhoud betreft wachten wij nog altijd op enig bericht of enige reactie van wege het Komitee voor gemeenschappelijke amnestie aktie.

Heeft dit Komitee niets te zeggen? Door een officieel persbericht weten wij, dat zij beleefd aan de deur gezet werden en dat Eyskens hen gezegd heeft: geen sprake van amnestie.

Waarschijnlijk heeft hij daar een en ander aan toegevoegd... dat zeer stichtend is voor de geestesgesteldheid van de heer Eyskens zelf en de dubbelzinnige houding van zijn partij, de C.V.P. Doch daar mogen wij blijkbaar niets van vernemen.

De vraag moet gesteld worden (en het is spijtig dat zij moet gesteld worden): wat gaat het Komitee nu doen? Deze heren hebben een verantwoordelijkheid op zich genomen waaraan zij zich niet kunnen onttrekken. Zij staan voortaan t.o.v. de Vlaamse openbare mening als de verantwoordelijken voor de strijd voor amnestie, en vermits we zover nog niet zijn, tegen de repressie. Want de harde waarheid is dat de repressiepolitiek hardvochtig en zonder menselijk gevoel voortgezet wordt.

De eerste minister heeft verwezen naar de regeringsverklaring. Maar de passus in de regeringsverklaring betreffende de repressie is dode letter gebleven: wat werd er reeds gedaan, o.m. voor de minderjarigen. Niets, helemaal niets.

Is het niet ongehoord, ja uitdagend t.o.v. de Vlaamse openbare opinie, dat juist nu een nieuwe commissie van weerstanders in het leven geroepen wordt door de regering?

Sedert jaren weet men uit onderzinking dat het groepje weerstanders dat de pretentie heeft namens het Verzet te spreken, niets anders beoogt dan iedere poging tot oplossing van de repressieproblemen te saboteren. Moeten wij herinneren aan de ophitsende affiches die voor enkele maanden over gans het land uitgeplakt werden tegen een redelijke oplossing van het probleem der schadevergoedingen aan de Belgische Staat?

En dat zijn de mensen die de regering, voor de zoveelste maal, gaat raadplegen!

Het is de reinste sabotage, het zoveelste manoeuvre Eyskens-Merchiers om tijd te winnen en ondertussen niets te doen. Of is het geen schande te moeten vaststellen dat wel Rinchard en Messina in vrijheid gesteld werden, maar dat de laatste maanden praktisch geen enkele gedetineerde wegens oorlogsfeiten meer in vrijheid werd gesteld? Ook zij die nog minderjarig waren blijven, niettegenstaande de regeringsverklaring, zitten...

Indien het Komitee voor gemeenschappelijke amnestie - aktie thans de moed mist om verder te strijden, ook tegen de regering vermits het moet, zal de ontgoocheling in Vlaanderen groot zijn.

Naar het schijnt zouden de verzetsgroeperingen een betoging tegen amnestie voorbereiden.

Het woord en de daad zijn nu aan de heren van het Komitee.

De maanden gaan voorbij, straks zal het weer Kerstmis zijn... voor velen de zes tiende Kerstmis in gevangenschap. Zelfs in de socialistische pers is er een kentering waar te nemen. De C.V.P. echter speelt haar dubbelzinnige rol verder... Daarom moet er klare wijn geschonken worden. Het is nu wel geweest. Aan de Vlamingen in de C.V.P. te bewijzen of zij nog enige invloed bezitten in hun partij. Op de heren Eyskens en Lefèvre moet immers niet gerekend worden: dat is nu wel afdoend bewezen.

Zij scharen zich ondubbelzinnig aan de zijde van de liberalen en de verzetslieden.

DE KLASSIEK EENZIJDIGE VOORLICHTING

De strijd in de gemeenten rondom Brussel voor en tegen de verfransing wordt heftiger. Langs de zijde van de apolijpolitieke verenigingen past het dat wij dikke pluimen geven aan Het Verbond van het Vlaams Overheidspersoneel en aan het Vlaams Komitee voor Brussel. Wat echter altijd weer treft is de houding van de Vlaamse C.V.P.-pers.

Uit-eigen initiatief zullen zij nooit hun partijgenoten verfransen.

sers aanklagen. Zo horen ze wel van de socialisten die de strijd voor de verfransing voeren te Linkebeek en Strombeek-Bever en van de liberalen die dit doen te Wezembeek-Oppem.

Over Dilbeek en St. Pieters-Leeuw waar de C.V.P. het bewind in handen heeft schrijven ze weinig of niets. Nochtans zijn de C.V.P.-ers in St. Pieters-Leeuw vooral uiterst bedrijvig bij de verfransing. Tegen de taalwet in bestaat er franstalig onderwijs. De berichten aan de bevolking zijn geregeld tweetalig. En toen op zondag 11 dezer een vlag overhandigd werd aan het gemeentelijk politiekorps prijken ook daar weer de beide landstalen op. In de C.V.P.-pers zal men daar niets over lezen.

Het bedrog duurt voort.

THEO LEFEVRE TE HASSELT Cinisme en argeloosheid

De C.V.P. heeft een nieuwe methode van werking uitgevonden. Haar gebrek aan daden wordt vervangen door overvloedige woorden. Zij probeert aan massa-suggesties te doen. Zij praat er maar op los in de hoop dat dit verbaal dynamisme haar gebrek aan daadwerkelijk dynamisme zal verstoppen. Die methode is natuurlijk typisch voor een partij, die zoals geen enkele andere in dit land hulchelachtig en dubbelzinnig is.

Theo Lefèvre is daarbij cinisch. Op een ogenblik dat er geen sprake meer is van de zo noodzakelijke nevenindustrieën in Limburg, op een ogenblik dat St. Truiden de stad van de C.V.P. voorzitter van de Vlaamse vleugel op verzoek van Luik als testgebied uitgeschakeld werd, op een ogenblik dat door de schuld van het grootkapitaal en van de kleurpartijen die laten begaan, het Limburgs mijnwezen zelf in gevaar is, verklaart Theo ijskoud te Hasselt dat zo het Albertkanaal geen industrie aangetrokken heeft de nieuwe autosnelweg Antwerpen-Keulen dit wel zal doen!

Alles zal van zelf komen! Morgen scheert men gratis! En als het toch van zelf komt na de verkiezingen van 1962 dan moet de C.V.P. er thans niets voor doen. Op deze verbluffend nieuwe theorie van de ekonomist Theo Lefèvre kwam er niet eens reactie. Nergens meer dan in Limburg blijkt men tevreden met een dode mus.

In Limburg zitten vrij veel incivieken en aanverwanten in de lagere partijkaders.

Zij denken zo geleidelijk aan de partij te veroveren terwijl de partijleiding zich natuurlijk in de handen wrijft: deze jongens knappen het werk voor hen op terwijl 's lands partijleiding toch altijd stevig in onvlamse handen blijft. Om hen te paaien heeft Theo Lefèvre het repressievraagstuk en het probleem Brussel-taalgrens uiterst belangrijk

genoemd. Op een ogenblik dat deze regering de gevangenisdeuren hermetisch gesloten houdt en de incivieken, ex-ambtenaren op pensioenleeftijd hardvochtig elke cent pensioen blijft weigeren. Op een ogenblik dat Eyskens verklaart dat er nog een talenttelling zal gehouden worden in stede van de C.V.P. verkiezingsbelofte van de taalgrens vast te leggen en Brussel een degelijke tweetalig statuut te geven, te houden. Theo Lefèvre ging zelf wat ver in zijn uitspraken zodat de franstalige C.V.P.-kranten verzet aantekenden. Dadelijk werd dan een logenstraffing van Theo bekend gemaakt... in de franstalige kranten alleen. De Vlaamse kikten niet. Voor het franstalig publiek heeft Theo dus niet hetzelfde gezegd als voor het Nederlandstalige. In Limburg leest men toch geen Franstalige kranten! Zo wordt de dubbelzinnigheid in stand gehouden.

Had Theo Lefèvre een zware stoot uitgehaald door met een kortdaat gebaar de nieuwe Limburgse industrie in het leven te roepen na het gereedkomen van de nieuwe autosnelweg, hij zou overtroffen worden door een zekere Jef Cops. Die man sprak simpatieke en kortdate taal. Hij vond het ongehoord zei hij, dat 15 jaar na de bevrijding de Vlamingen nog moeten opgeroepen worden om voor amnestie te betogen. Die man leest klaar blijkbaar alleen de Volksunie, nooit een C.V.P.-krant. Het is echter een feit dat die man propagandist is in de verkeerde partij.

Hij is onkundig van « la voix de son maître ». Maar moet men in zo een geval aan politiek doen? Zijn er geen grenzen aan de argeloosheid?

Antwoord aan een Kommunist

In de « Rode Vaan » heeft iemand — we vermoeden dat het onze stadsgenoot Ray De Smet dat geweest zijn — zijn mening eens gezegd over het Amnestie-artikel dat we na 20 september in de « Volksunie » schreven en over het Amnestie-vraagstuk in het algemeen. Het ware gemakkelijk (en het zou trouwens aansluiten bij de houding van de meeste « deftige » lui in Vlaanderen) deze mening doodeenvoudig te negeren omdat ze de mening is van een kommunist. We zijn echter geboren en getogen in de stad, waar het Daensisme een onuitwisbare stempel heeft gedrukt op het politieke leven en o.m. ook op het leven van het Aalsters kommunisme en dat brengt mee dat we enige zin hebben voor politieke verhoudingen die historisch zijn gegroeid. Daarenboven hebben we steeds een uitgesproken voorkeur gehad voor gesprekpartners die niet al te fel « bourgeois » waren. Ten derde staan we dicht genoeg bij wat men in politiek jargon « de basis » noemt, om te weten dat het in een kleine en arme partij heel wat moeite en opofferingen kost om een goed en trouw militant te zijn en te blijven. En tenslotte was de aanhef in « De Rode Vaan » helemaal niet onsympatiek: het werk voor de « Volksunie » zal inderdaad zowat aan hetzelfde tarief betaald worden als het werk voor « De Rode Vaan »; zelfs ongelovige communisten schrijven « pro deo »!

En dan willen we dadelijk Caesar geven wat Caesar toekomt: de eerste stap die hier sinds de tweede wereldoorlog in de richting van amnestie werd gezet, was een kommunistische stap. We herinneren ons nog levendig hoe destijds een kommunistisch wetsvoorstel, dat voorzag in amnestie-maatregelen ten gunste van minderjarige incivieken, geëlderd werd door de drie « traditionele » partijen. Maar deze humanistische bevestiging bij de communisten is van zeer korte duur geweest en dadelijk daarop heeft hun pers de inciviekenversterk in zuiver hoera-patriotische stijl hernomen. En dat is iets wat er bij ons niet ingaat! We aanvaarden grif dat het een kom-

munist moeilijk valt zich uit te spreken ten voordele van amnestie; daarvoor heeft de tegenstelling links-rechts te diep ingevreten in de verhoudingen en we vergeten niet dat de kommunistische partij een zeer zware tol aan de bezetting heeft betaald. Maar dat deze volgingen van Marx het vandaag gaan zoeken bij een welhaast reaktionair en aftands patriotisme (cfr. « Alerte aux patriotes » in de « Drapeau Rouge » van 21.9) gaat werkelijk ons petje te boven. Tot in 1941 hebben de communisten een « mariage de raison » gesloten met de bezetter en het is slechts na de Duitse inval in Rusland dat ze in het verzet zijn getreden. We verwijten hen dat niet; we stellen het slechts vast en we denken met wat leedvermaak terug aan de dialektische karpersprongen die ze tijdens de « drôle de guerre » hebben uitgehaald. Maar zijn zij daardoor niet een beetje slecht geplaatst om het patriotisme tegen de amnestie-gedachte te mobiliseren? En ruikt dat niet verdacht naar « rechtse deviatie »?

Er is een tijd geweest dat het kommuniste andere allures had hier te lande, de tijd namelijk van de oud-aktivist Jef Van Exterghem en van Jacquemotte-met-de-pet. De communisten hebben dadelijk na de oorlog gemeend dat het gebeurd was en dat het volstond, de trikolore kaart te spelen om de politieke vruchten van het verzet te kunnen plukken. Ze hebben zich deertlijk vergist, maar intussen was hun vergissing er o.a. oorzaak van dat er zich als opvolger van de Van Exterghems en de Jacquemottes een politieke weerhaan en bourgeois-journalist als Demany kon aanbieden. En zo zien we in 1959 nog steeds tot onze grenzeloze verbazing dat de « Brabançonne » naast de « Internationale » het lijststuk van de K.P.B. is geworden.

Dit gebrek aan logica — we zouden bijna schrijven: dit verraad aan alle kommunistische logica — vinden we niet alleen terug in de kommunistische houding t.o.v. de amnestie-kwestie, maar ook in de houding der partij t.o.v. de Vlaamse

problematiek. Marx heeft ergens geschreven dat Vlaanderen een zeer typisch voorbeeld is van een door het kapitalisme verknecht land, omdat de taalgrens er samen valt met de sociale grens. Deze vaststelling van Marx zou de leidraad moeten zijn van iedere kommunistische aktie in Vlaanderen; we stellen integendeel vast dat de partij de vroegere formule van een K.P.V. en P.C.W. heeft verlaten om terug te keren tot een verouderd en strak unitarisme dat helemaal in tegenstrijd is met wat de kommunistische partijen in de Sovjet-Unie en in Tjecho-Slovakije inzake het nationaleitelen-probleem hebben verwezenlijkt.

We kunnen dan ook slechts glimlachen wanneer we lezen in de « Rode Vaan » dat wij, de Vlaams-nationalisten, in feite het Belgisch kapitalisme zouden helpen. Wel integendeel hebt gij, communisten, door de kant te kiezen van de staat tegen het volk, de rug toegekeerd aan het Vlaams corollarium van Marx. Wel integendeel hebt gij, kommunisten, door aan vals en schijnheilig hoera-patriotisme te doen, de Belgische legende in het leven gehouden en met deze legende heel de nasleep van kapitalistische verfransing, van kapitalistische verdrukking in Vlaanderen.

Gij, communisten, en wij, nationalist, behoren tot wat men in de kranten der grote partijen zo graag het politiek janhagel noemt. Wanneer we met enkele militanten ons blad gaan kolporteren en we ontmoeten, langs de weg een even kleine en een even hardnekkige ploeg militanten met de « Rode Vaan », dan bekruip ons vaak — naast een vaag gevoel van simpatie — een ongezellig spijt omdat deze bewuste en dynamische jongens uit de Vlaamse werkersklas marsjeren voor een voos en vals patriotisme, omdat deze jongens tegen ons worden gemobiliseerd onder de kreet: « Alerte aux patriotes »!

Is het zo, dat we de Société Générale in Vlaanderen gaan mores leren?

Toon van Overstraeten.

DE GROTE NOOD

(Vervolg van blz. 1)

door de boeren gedeeltelijk goed gemaakt worden door een hogere prijs.

Zoals de regering echter al ingegrepen heeft tegen de prijs van de varkens toen die eens boven de vastgestelde prijs kwamen — jaren lagen de prijzen beduidend lager, maar deed de regering niets! — zo heeft ze thans ingegrepen om de aardappelprijs laag te houden.

De boer dient dringend geholpen. De Volksunie zal een nieuwe campagne onder hen beginnen. Misschien zullen ze thans luisteren en in hun grote nood eindelijk hun ware vrienden leren kennen. De bijdragen voor de kindervergoedingen dienen aangepast voor de kleine boeren. De invoerbelastingen op

rogge, haver en mais dienen dit jaar afgeschaft. Varkensvet dient ingemengd in margarine om de varkensprijzen bestendig op peil te houden. De invoerbelastingen op landbouwwerktuigen dient weg te vallen.

De stikstofprijzen dienen op het peil van de wereldmarkt gebracht. De boeren dienen dezelfde kindervergoedingen te krijgen als de andere maatschappelijke groepen. Zij hebben immers de grote gezinnen. En vooral de beloofde miljarden moeten er komen. Zo de boeren niet willen vergaan dat ze zich eindelijk losrukken van de C.V.P. en naar de Volksunie komen. Daar alleen zitten hun vrienden en worden ze niet bedrogen en uitgezogen.

Wim Jorissen.

Nog over de amnestiebetoging

In verband met de amnestiebetoging geven we hierbij een uittreksel uit « Het Strijdersblad » (halfmaandelijks orgaan van de oudstrijders van België; 1 oktobernummer) en een paar brieven uit Deinze.

Uit « HET STRIJDEBLAD » :

De stoet die grotendeels bestond uit snaken, die amnestie schreeuwden zonder iets van dit probleem te kennen, vermits ze merendeels zuigelingen waren wanneer de tweede oorlog gedaan was, had amper de Frankrijklei doorgewandeld met grote afstanden tussen de groepen om de indruk te geven dat het een « lange stoet was » (hetgeen het in werkelijkheid niet was en hetgeen een armzalig effect gaf) of hij werd stopgezet in de Leysstraat d.w.z. in het hart van de Sinjorenstad.

De optocht was ingezet door de onvermijdelijke boerenruiters.

Het volstond 2 voetzoekers tussen de poten van de paarden te gooien om gans het moedig eskadron uiteen te drijven.

De organisatoren van de stoet geraakten op dat ogenblik de kluts kwijt en zonder enige eerbied voor de vlaamse vlaggen gedragen door onze weinig sportieve ruiters — zo weinig vertrouwen hadden ze in hun rijkunst — verzamelden ze haastig de vlaggen en gooiden ze in een hoop op het voetpad.

De politieke gevangenen versper-

den de Leysstraat met een plakkaat met het eenvoudig maar indrukwekkende opschrift.

RAVENSBURCK
92.000 doden

Een belgische vlag stond er naast. De politieke gevangenen zaten of lagen langsuit in de straat.

In de persverslagen heeft men de moed niet gehad dit tragisch plakkaat te vermelden.

Dit stelselmatig verzwijgen spreekt boekdelen.

Gedurende een uur werd de stoet aldus stop gezet. Tweede zegespraak. Het is begrijpelijk dat de massieve politiemacht die daar aanwezig was lang gearzeld heeft geweld te gebruiken.

Eindelijk toch is de stoet er in gelukt door te breken maar men las de woede en de vernedering op het gelaat van de betogers.

Mr VAN DER ELST, WIJ ZIJN FIER OP U

Het gerucht dat de Deinzenaren te Antwerpen vastgezet waren, was vlug verspreid. De enige aanwezige parlementair die zich om ons lot bekommerde was Mr Van der Elst, onze voorzitter, die per-

soonlijk naar de kazerne kwam om zich van de toestand te laten inlichten. Wij waren echter juist los. Dat werd ons door aanwezige C.V.P.-betogers medegedeeld. Ze vervolgden « Er heeft zich geen enkele C.V.P.-er om ons bekommerd. Wat erger is er was geen enkele C.V.P.-parlementair uit het arrondissement Gent-Eeklo aanwezig. Op een volgende vergadering vragen wij hen verantwoording... ».

Als de vos de passie preekt...

D. T. - Deinze.

DE MAN MET TWEE GEZICHTEN!!

In vorig Volksunie nummer lasen wij dat dhr. Klebooms niet als parlementair maar in persoonlijke naam te Antwerpen was op de amnestiebetoging; dit naar zijn persoonlijke verklaring in de C.V.P.-pers. Eigenaardig Mr. Klebooms dat een brief aan de aanwezige parlementairen gestuurd werd betreffende het busaccident van de Deinze betogers, door U als parlementair beantwoord werd met beloften van de nodige stappen te doen. Voor de aanwezigen wilt U sukses als parlementair; voor de gevolgen van uw aanwezigheid neemt ge het standpunt van aanwezigheid in persoonlijke naam en niet als parlementair. U benadert vlug het perfecte C.V.P.-type : totentrekker.

D. T. - Deinze.

Weldaden van het C.V.P. beleid

In de « Volksmacht » wordt het C.V.P. - A.C.V. bewind als onovertreffbaar beschouwd, doch stelt alles in de schaduw wat de verbetering van de levensstandaard van de werkmans, de gepensioneerde en de WERKLOZE aangaat.

Maar wanneer wordt nu eens eigenlijk in even grote rode letters het vraagstuk van de toestand der werklozen aangepakt?

Het is toch onder het C.V.P. - A.C.V. bestuur dat het levensonderhoud gestegen is? Mag dit aanvaard of gelogenstraft worden?

Laten we even de toestand van de werklozen in ogenschouw nemen. Het is toch duidelijk dat de werklozen in drie categorieën zijn in te delen :

- ten eerste : de werkloze-mijnwerkers die 20 % bij hun loon bijbetaald krijgen;
- ten tweede : de gedeeltelijke werklozen die hun zogenaamde werkloze dagen zoveel mogelijk aangepast zien, zodat ze weinig of geen verlies van loon en kindertoeslag merken;
- ten derde : de categorie der « beroepswerklozen » die uitgesloten zijn uit de maatschappij; die nooit recht hebben op een verlofdag meer bepaald « betaalde verlofdag » en dus nooit vacantielgeld kunnen genieten.

Wie nog werken mag, zijn alleen nog de « profiteurs » van het regiem, waarvoor pastoor en proosten van het A.C.V. en andere vrienden van de kapitalistische bonzen in de bres staan. Wat deze betreft die jaar in jaar uit moeten aanschuiven aan de stempellokalen, dezen moeten braaf zijn en iets doen om de toestand van hun gezin te verbeteren is uitgesloten, daar zorgen de controleurs wel voor. Is het leven van deze mensen goedkoper? Maar neen, dit moeten de leiders van het A.C.V. niet weten. Wat hebben ze gedaan in het Noorden van Limburg, meer bepaald de « Compagnie de Métaux » onder leiding van de heer Quintin en Denneweld, grote vertrouwensmannen van de Société Générale de Belgique? Ze hebben toch zoveel mannen buiten gezet, oudere, vaders van grote gezinnen, om dan deze te kunnen vervangen door andere zonder gezin. Dit is toch het woerdigste, want grote gezinnen zouden hun kinderen eens kunnen laten studeren... en dit mag niet gezien de Waalse overheersing.

Het A.C.V. is de schuld dat deze mensen in de armen gedreven worden van de « LINKSEN », waar ze trouwens evenzeer bedrogen worden.

Jan A. Pinxten - Overpeit.

Eerstdaags verschijnt het ZWARTBOEK

Waarheen met Vlaanderen's economische toekomst?

Mooi uitgegeven ± 70 blz.

Een overzicht van het bedrog op economisch gebied tegenover Vlaanderen gepleegd en een overzicht van onze mogelijkheden. Te bestellen door storting van 50 F. op giro 5445.46 W. Jorissen, Brussel.

ABONNEER
NU OP
de Volksunie
100 F.
tot einde 1960

Kulturele Verenigingen

Enkele lezers vroegen ons de namen van de bestuursleden van de grote kulturele verenigingen kenbaar te maken. Hierbij volgen de bestuursleden van het Algemeen Vlaams Oud-Hoogstudenten Verbond, van het Algemeen Nederlands Zangverbond en van het IJzerbedevaartkomitee.

ALGEMEEN VLAAMS OUD-HOOGSTUDENTEN VERBOND

DAGELIJKS BESTUUR : Prof. Corn. Heymans (erevoorzitter); Dr. Karel Goddeeris (voorzitter); Drs. H. Aelvoet (sekretaris); Drs. F. Brieven (penningmeester); Mr. V. Portier en Dr. Leo Wouters (ondervoorzitters); Mr. E. van Dieren (lid).

CENTRALE RAAD : Antwerpen : Dr. J. Debeuckelaere; Dr. De Beule; Ir. De Gavel; Mr. Heinz; Dr. Ide; Dr. Ryckeboer; Dr. Stefens; Dr. Van Thillo; Dr. Wuyts; Prof. Opsomer.

Brabant - Limburg : Mr. Decoinck; Dr. Mon. De Goeyse; Prof. Dumon; Drs. Jorissen; Mr. Van Waag; Prof. Ir. Van Cauteren; Wilfried Martens; Dr. P. Cremers.

Oost-Vlaanderen : Mr. Debra; Drs. De Facq; Dr. De Pesserooy.

West-Vlaanderen : Dr. Devos; Mr. Leuridan; Dr. Priem; Mr. Van Tyghem.

Het IJzerbedevaartkomitee

Voorzitter : Prof. Dr. Fr. Franssen; Ondervoorzitters : Adv. A. Debeuckelaere, Dr. J. Lebeer; Macht-hebbende-Beheerder : Ed. Clotens; Sekretaris : Cl. De Landtsheer; Raad van Beheer : A. Aertsens, Z.E.H. Al. De Maeyer, S. De Vriendt, Dr. J. Goossenaerts, Adv. J. Huyberechts, Adv. A. Raport, Dr. R. Sterkens, M. Vandewiele, L. Van Mierlo; Raad van Toezicht : Ed. Clauw, J. Platteau.

Leden : Drs. M. Coppieters, Dr. jur. P. Doels, A. de Bruyne, J. Del-

broek, Dr. F. De Pillecyn, L. De Raedt, A. Goeyens, Adv. J. Koninckx, Adv. L. Lambrechts, Z.E.H. J. Van-neste.

Propagandaleider : L. Van Kerkhoven.

HET ALGEMEEN NEDERLANDS ZANGVERBOND

Raad van Beheer :

Dr. Jur. Valeer Portier, Voorzitter; Drs. Gust Van Damme, ondervoorzitter; Dr. Med. Bob Van de Steen, penningmeester; Dhr. Hugo De Buck, Dhr. Willem De Meyer, Dhr. Marcel Haazen, Dhr. Edward Kerstens, Dhr. Edmond Sintobin, Dhr. Renaat Veremans, Dhr. Maurits Wagemans, Dhr. Piet Van den Bossche, sekretaris.

Deelgenoten :

Dr. Wim Aelvoet, Dhr. Jan Andries, Dhr. Jan Brouns, Dhr. Ernest Claes, Dhr. Frans De Bois, Mej. Josée De Boodt, Dhr. Edmond De Clopper, E. P. Math, De Laere, Mr. J. De Meester, Dhr. G. De Jaegher, Dhr. Marcel De Pauw, Dhr. Wim De Roy, Dhr. Herman Engels, Dr. Jef Goossenaerts, Dhr. Emiel Hullebroeck, Drs. Wim Jorissen, Dhr. André Knapen, Dhr. Wilfried Martens, Dhr. Jos. Moorkens, Prof. Dr. Jozef Muls, Dhr. Wies Pee, Dhr. Carlo Reimers, Dhr. Lode Van Damme, Dhr. Ferdi Van de Vijver, Prof. Prosper van Eeckhaute, Drs. Jozef Van Overstraeten, Dhr. Jan Van Mierlo, Mr. Herman Wagemans, Z. E. Pater Dr. N. Wildiers.

ONTHOUD DAT GOED

Opdat onze propagandisten niet zouden vergeten hoe er gesold wordt met onze economische belangen, halen we hieronder enkele feiten aan zoals ze verzameld werden door een studiegroep, gepatroneerd door het Vlaams Komitee voor Wemmel :

De Limburgse mijnningenieurs hebben reeds gewezen op het gevaar dat de Limburgse economie bedreigt, omdat men welgetoeven bedrijven op te richten, ofschoon dit over gans de wereld als normaal aangezien wordt.

Het eerste gevolg van die weigeren is dat de Limburgse kolen, alhoewel 30 % goedkoper dan de Waalse, niet verkocht geraken. Vooral in periode van recessie, zoals thans, hebben de mijnen nevenbedrijven nodig, die hun kolen opkopen en verwerken. Het methaangas van de Kempische kolen wordt derhalve niet gevaloriseerd, al heeft Limburg onvoldoende gasdistributie en komt het gas uit Luik. Voor Antwerpen en omgeving komt het gas uit Tertre, in de Borinage, waar kolen verwerkt worden, die uit Limburg verscheept werden via Antwerpen... Daar het transport van de kolen naar Tertre en het gas van Tertre naar Antwerpen duur is, kost het gas in Antwerpen 1 fr. per m3 te veel.

Nog andere feiten kunnen aangehaald, zoals de houding van de spoorwegen, die liever dure Waalse kolen kopen, dan goedkope Limburgse, maar voormelde studiegroep trekt hieruit het besluit dat de Staat zelf moet ingrijpen en via een investeringsmaatschappij coke-stikstofbedrijven moet oprichten in Limburg, dat een soort Ruhrgebied van Vlaanderen kan worden en van waaruit de industrialisatie van Vlaanderen dient te vertrekken.

Tevens zou Antwerpen dan een bloeiend hinterland krijgen.

Ook Desaegeer wist zulks en heeft in een opflakking van oprechte moed Eyskens bestreden. Zijn partij kon echter niets weigeren aan de anti-Vlaamse holdings en heeft hem gans alleen gelaten. Op enkele jaren tijd werd aldus het bewijs geleverd dat de drie unitaire partijen vastgekluisd liggen aan de holdings. Van Acker kon hen niets weigeren; Eyskens kan het ook niet.

De Vlaamse arbeiders die hun vertrouwen blijven schenken aan de B.S.P. of de C.V.P. schaden zichzelf. Ze schaden zichzelf niet alleen omdat de leiders van beide par-

tijen vijandig of onverschillig staan tegenover onze noden. Ze kunnen een ware omwenteling veroorzaken door zo talrijk mogelijk aan te sluiten bij zuiver-Vlaamse vakverenigingen en bij de enige Vlaamse partij : de Volksunie.

P. V. - Vilvoorde.

Fiere Vlamingen...

Volgens een bericht in de C.V.P.-pers moeten we minister Harmel dankbaar zijn omdat dank zij hem de Vlamingen in de Raad van Beheer van het N.I.R. voortaan hun eigen taal zullen « kunnen » spreken. Hij heeft voor een vertaaldienst met koptelefoon gezorgd! We vernemen tevens dat tot nu toe enkel en uitsluitend Frans gesproken werd op de vergaderingen van die beheerraad. Ook door de Vlamingen.

Het zal onze lezers interesseren te vernemen wie die fiere Vlamingen zijn, vertegenwoordigers van de Vlaamse kultuurgemeenschap, die steeds Frans gesproken hebben, maar nu, dank zij Harmel, hun taal zullen « kunnen » spreken.

Ondervoorzitter van de raad is de h. JULIEN KUYPERS, gevolmachtigd minister socialist.

(Voorzitter is de minister in funktie, momenteel dus Harmel).

Leden : JAN BOON, administrateur - directeur - generaal, enz... C.V.P.-er.

HERMAN KUYPERS, C.V.P.-er, A. MAERTENS, liberaal, directeur van het Laatste Nieuws.

PATER VAN GESTEL, O.P., hoogleraar te Leuven, die ook in de beheerraad van het Rode Kruis de Vlaamse belangen zo goed verdeeld heeft!

Op de 15 leden van de beheerraad zijn deze vijf de enige die met een Nederlands adres vermeld staan in de « Annuaire Administratif ». Of er onder de tien overige leden nog Vlamingen zijn durven we betwijfelen, vermits zelfs hun adres in het Frans vermeld wordt.

Dat zijn dus de fiere Vlamingen die stelselmatig Frans spreken in een officiële funktie waar zij de Vlaamse kultuurgemeenschap zouden moeten vertegenwoordigen...

De samenstelling van deze beheerraad is overigens op zichzelf beschamend voor de Vlaamse meerderheid in dit land. De enige reactie een zelfbewust volk waardig zou zijn : deze kerels er uit!

LEVE HARMEL!

De C.V.P.-bladen hebben de gewoonte alle ongunstige kritiek op hun ministers zoveel mogelijk weg te moffelen. Zo werd de motie van zo een voornaam kulturele vereniging als het Algemeen Vlaams Oud-Hoogstudenten Verbond weggemoffeld. De krasse — maar dik verdiende — termen van de motie wijzen erop dat men ook in de kulturele kringen de C.V.P. huichelarij moet worden. Onze lezers vinden op deze zelfde bladzijde de namen van de kultuursleden van dit A.V.O.H.V.

MOTIE

De Centrale Raad van het Algemeen Vlaams Oud-Hoogstudenten-Verbond te Brussel vergaderd op 26 september 1959, richt tot de heer minister van Kulturele Zaken een blaam waarvan de inhoud als volgt luidt :

Overwegende dat de 22-9-1959 op een perskonferentie ingericht ter gelegenheid der openbare mededeling in het Staatsblad van de Koninklijke Besluiten waardoor het Wetenschappelijk Beleid in België georganiseerd wordt, de minister het woord voerde alleen in de taal der minderheid van de staatsbevolking;

Overwegende dat op dezelfde perskonferentie niet eens de Nederlandse vertaling ten gerieve der Vlaamse journalisten voorhanden

was;

Overwegende dat door dergelijk gedrag aan te nemen de minister de Vlaamse meerderheid in de Staat in haar wezen, taal en kultuur heeft genegeerd en beledigd;

Overwegende dat al te dikwijls dit verschijnsel zich in de ministeriële sfeer heeft voorgedaan om niet de scherpste kritiek uit te lokken;

Overwegende dat minister Harmels gedraging een uiting is van onverstand, inzicht-tekort, politieke-achterlijkheid, takteloosheid, laatzinnigheid en, voor een vertegenwoordiger der kristelijke volkspartij, van onkristelijkheid.

Om deze redenen laakt het A.V.O.H.V. de heer Harmel en beslist deze blaam bij de kulturele opinie bekend te maken.

NOODZAAK VAN DE VLAAMS NATIONALE PARTIJ

(Vervolg)

Han metodes en hun taktiek waren verkeerd en konden niets opleveren. Het kultuurflamingantisme dat omstreeks 1900 werd gepropageerd, de politieke weg langs de staatspartijen die van 1860 af tot op deze dag werd aangeprezen, het heeft tot niets of tot zeer weinig geleid. Wel waren soms de omstandigheden moeilijk. Was het bv. mogelijk voor de Vlaamse beweging van 1860 af een ander pad in te slaan dan dat van de staatspartijen. Misschien niet, in de toenmalige strijd tussen katolicisme en liberalisme. Maar zelfs gesteld dat er toen geen ander alternatief open was, was het een groot gebrek aan politiek doorzicht zich aan de begoochelingen over te geven dat de Vlaamsgezinden binnen de onderscheiden partijen — ingericht zoals deze waren — de macht zouden kunnen veroveren, was het een fout gans hun werking daarop af te stemmen, was het een vergissing niet in te zien dat ze enkel iets konden bereiken binnen de staatspartijen zo ze daarbuiten op een krachtig, niet partijpolitiek Vlaams front konden steunen. Het was een denkfout niet te begrijpen dat men binnen de partijpolitiek enkel een Vlaams sukses kon bereiken door het sluiten van compromissen met zijn tegenstanders, maar dat men door het sluiten van compromissen zijn stelling ondergraaft en men de tegenstanders also tot geen ingrijpende toegeving kan dwingen.

Het zou duren tot na de eerste wereldoorlog voor de Vlaams nationale partij de enig goede weg naar Vlaams sukses aanwees, voor uit honderd jaar schade en schande, uit honderd jaar harde ondervinding en Vlaams politiek doorzicht geboren werd.

De mogelijkheden en de beperkingen van een Vlaamse « beweging »

Binnen een democratisch staatsbestel kan enkel druk in Vlaamse zin uitgeoefend worden op het centrale gezag langs de openbare me-

ning, d.i. de zgn. « volkswil » en langs het partijwezen. Waar veel Vlaamsgezinden de vruchteloosheid inzagen van hun pogingen binnen de staatspartijen, lag het voor de hand dat ze er vaak zouden toe komen hun hoop te stellen op een « beweging » die, steunend op de Vlaamsgezinde volkswil, Vlaanderen vrij zou vechten.

VOORWAARDEN VOOR EEN BEWEGING

Op het plan van de loutere gedachte, schijnt een Vlaamse « volksbeweging » voortreffelijk. Ze biedt talrijke voordelen en schakelt talloze nadelen uit. Gans de Vlaamse massa verbinden tot een ruim blok dat alle meningen, schakeringen, strekkingen en belangen overkoepelt in een eendrachtig Vlaams streven, los van alle kleine eigen belangen, van alle persoonlijke kleinheid en gezindheid, als een vormgeving van het hele Vlaamse volk dat men wil doen herrijzen, het lijkt een geestdriftwekkend objectief. Een zulkdanige Vlaamse massa, die alleen gedreven wordt door het Vlaams idealisme en al het overige er aan ondergeschikt maakt, in beweging zetten, het moet alle hinderpalen breken en snel tot zege leiden. Opgevat als een ruime beweging, staat ze verheven boven de brekende partijdichtheid van kleinere, Vlaamse organisaties, kan ze de Vlaamsgezinden van alle opinie of politieke kleur verenigen en kan ze al degenen aantrekken die wars zijn van de partijpolitiek of die afgestoten worden door de schijnbare kleinheid en beperkingen van een kleine partij of groep, omdat ze er hun ideaal niet recht in terugvinden.

Daarvoor is vereist dat een Vlaamse « volksbeweging » kan beschikken over een ploeg van actieve, onderlegde en geestdriftige medewerkers die, door een door-

slaande propaganda, door de waarheid van de Vlaamse gedachte en door hun persoonlijke werkkraft, het Vlaams ideaal overal binnen het volk kunnen rondragen en verdedigen. Het moeten Vlamingen zijn die — zo ze er nog andere ideologische motieven op nahouden — bereid gevonden worden de Vlaamse idee in evenwicht te houden met hun andere idealen en die los genoeg moeten staan van de partijen om het Vlaams belang boven het partijbelang te kunnen stellen. Vooral moet het Vlaams idealisme zo ruim mogelijk in de massa kunnen uitgezaaid worden, want juist door zijn ruime verspreiding zal het de partijen dwingen er rekening mee te houden.

DE BEPERKINGEN VAN EEN BEWEGING

De gedachte van een beweging die alle Vlaamsgezinde krachten tot één sterke Vlaamse aktie zou bundelen, lijkt op eerste zicht wel stevige waarborgen tot sukses te geven. In werkelijkheid is zij niet meer dan een louter geesteskonstruktie, eenvoudig omdat zij niet voldoet aan de voorwaarden die nodig zijn om haar in de praktijk op een vaste bodem te bouwen.

De idealistische Vlaamse idee bestaat. De groep geestdriftige medewerkers die haar in Vlaanderen moet uitdragen, ook. Niet minder heeft de geschiedenis van de Vlaamse beweging bewezen dat in brede lagen van het volk de Vlaamse bewustwording kan worden opgeroepen. De moeilijkheden beginnen pas waar een Vlaamse volksbeweging moet gedragen worden door een eendrachtige idee die de bestaande tegenstellingen overkoepelt — of op zijn minst genomen — die zich in evenwicht houdt met de tegenstellingen die binnen de natie bestaan. Daardoor moet de Vlaamse idee de werkelijk bestaande partijtellingingen in België, daardoor moet ze het geheiligde partijbelang in de schaduw stellen, dan nog afgezien van het feit dat het Vlaams streven niet, maar dan helemaal niet, beantwoordt aan de

richting van de staatspartijen. Het partijwezen nu beschikt over een machtig propaganda-apparaat, een uitgebreide pers, een sterk en invloedrijk partijkader, wordt gesteund door gevestigde financiële en economische groepen, wordt gestut door allerlei invloeden.

Daartegenover kan de beweging slechts weinig plaatsen. Openlijk en onderduits moeten de partijen en hun handlangers wel een tegenoffensief inzetten dat door de sterkte van haar middelen een Vlaamse « beweging » belet ooit voet te vatten boven de bestaande partijtellingingen. Een breed front kan zij dus nooit worden. Alleen een beperkte groep Vlaamsgezinden kan zij verzamelen bij wie de Vlaamse overtuiging boven de partijinvloeden staat. Maar dan is zij geen sterke beweging meer.

Er is nog meer. Een beweging kan alleen invloed uitoefenen indien ze in de breedte wordt uitgebouwd. Daarom mag ze niet alleen op een idee steunen, maar moet ze in de praktijk kunnen rekenen op konkrete mensen en zaken, moet ze invloedrijke personen en belangrijke organisaties kunnen winnen, waarmee ze het volk kan omspannen. Zo deze personen en organisaties door de Vlaamse idee kunnen worden beroerd, dan blijven de drukingsmiddelen waarover het partijwezen, de financieel-economische grootmachten, de hogere geestelijkheid kunnen beschikken, sterk genoeg om het Vlaams ideaal er te kunnen uitschakelen of te onderdrukken. Waar in de politieke werkelijkheid der zaken een beweging noodwendig één lange keten van reële personen en organisaties moet zijn en volgens de aloude wijsheid een keten zo sterk is als haar zwakste schakel is, ligt de gevolgtrekking voor de hand.

Het hoeft dan ook niet te verwonderen dat een Vlaamse « volksbeweging » nooit enig duurzaam sukses kende — en het ook niet kon kennen. Zij kon nooit een voldoende brede greep hebben op de Vlaamse massa omdat het partijwezen en de « machten » het volk te sterk binnen hun greep hielden. Zij kon niet steunen op een groep invloedrijke personen of organisaties, die de Vlaamse idee door dik en dun trouw bleven, omdat dezen te sterk door partijen of « machten » aangevreten waren. Haar grondslag was te zwak om resultaat te oogsten.

Reeds in de « verklaring der grondbeginselen » van 1847 hadden de Vlaamsgezinden verklaard alleen hun stem te geven aan de partijen of aan de volksvertegenwoordigers die de Vlaamse eisen bekendden. Zonder uitslag evenwel omdat de partijen zich sterk genoeg wisten om niets meer dan vage beloften te doen.

Het Vlaams Verbond dat in 1861 werd opgericht met hetzelfde doel, nl. druk uit te oefenen op de staatspartijen, kende snel een grote verspreiding, maar werd even snel door het partijwezen in stukken gescheurd en erdoor opgeslorpt.

Het Nationaal Vlaams Verbond, een breed opgevatte en sterk vertakte beweging, die van 1891 tot 1914 haar aktie uitoefende, kon evenmin resultaat afdwingen. In het verslag van 20 jaar werking breekt slechts moede wanhoop en troosteloosheid door: « Onze al te gewettigde klachten... welke wij onder de ogen van Z. M. de Koning, hoofd der uitvoerende macht, brachten, bleven onverhoord, evenals ons herhaald klagen bij de bevoegde overheden... »

Het Vlaams Belgisch Verbond, in 1917 in Nederland gesticht tussen de Vlaamse uitwijkelingen en na de oorlog naar België overgebracht, stond zeer sterk op papier, maar werd op tijd van enkele jaren door de partijen opgelost.

(Vervolgt)

Ook voor de Middenstanders is onze Strijd een Broodstrijd

I. DE VLAAMSE STRIJD HEEFT VELE ASPEKTEN

Velen onder ons zijn zo overlast met dagelijkse beslommeringen dat het niet altijd gemakkelijk is al de aspecten van de Vlaamse strijd te zien en te begrijpen. Bij hen die een betrekkelijke welstand of een goede betrekking verwerven bestaat vooral het gevaar dat ze te erg zouden berusten in hun eigen welstand.

Hun moet de waarheid bijgebracht worden dat er niet alleen nog ontelbare minder gelukkige Vlamingen zijn, die als werklozen, mobiele, onderbezoldigden of overwerken pijnlijken aan den lijve de gevolgen voelen van onze scheefgetrokken economie, maar dat er ook voor hen nog grote nadelen en ernstig verlies voortvloeien uit de in ons land bestaande politieke, economische en kulturele konstruktiefouten.

II. ILLUSTRATIES BIJ EEN GROOT GEBREK

Bij de Vlamingen wordt vastgesteld dat ze nogal gauw tevreden zijn. En gauw tevreden zijnde, laten ze ook nogal gemakkelijk alle strijdvaardigheid varen en laten de strijd voor gezonde toestanden over aan enkelen.

Bij middenstanders, die uiteraard een zeer hardwerkende klasse vormen, ontmoet men nogal dikwijls een soort berusting, dat in sommige gevallen omgezet wordt in onverschilligheid en zelfs vijandig-

heid ten overstaan van de Vlaamse strijd.

Om dit gebrek te illustreren worden hieronder een paar tipische opwerpingen gegeven. De eerste vanwege een direktie van een instituut voor technische kursussen per briefwisseling. Hij bekloeg er zich over dat hij met zijn kursussen meer sukses kende bij Walen dan bij Vlamingen.

Bij de eersten vond hij leerlingen uit alle standen en percentages; hij overtrof het aantal Waalse inschrijvingen in zeer grote mate dat der Vlaamse. Hij besteedde nochtans evenveel aan publiciteit voor de beide landsgedeelten.

De tweede opwerping kwam vanwege een winkelier in kledingstoffen uit Brussel. Als hij de vergelijking maakte tussen honderd Vlaamse en honderd Waalse huismoeders uit zijn omgeving, dan kwam hij tot de vaststelling dat de Waalse veel talrijker zijn winkel bezochten, terwijl de Vlaamse spaarzamer en wantrouwiger zijn, zodat ze eerst eens in de grote warenhuizen willen gaan zien of het daar niet beterkoop is en zo dikwijls zijn winkel voorbijgaan.

Indien deze mensen de kern van de zaak niet kennen, zullen ze met een zekere bitterheid gevolgtrekkingen maken, die ongunstig zijn voor de Vlamingen en daarna overgaan tot onverschilligheid tegenover de moeilijkheden, waarmee de Vlaamse mens in dit land nog te kampen heeft.

III. WELK IS NU DE KERN VAN DE ZAAK ?

In de loop van de laatste 128 jaar heeft het Vlaamse volk zich geleidelijk aan moeten loswerken uit de grootste achteruitstelling en ellende. Toen België ontstond was alles wat macht had Frans; de beste betrekkingen gingen naar de franssprekenden. Dezen vormden, tot zelfs in de provinciesteden, een buitengewoon invloedrijke groep wellstellende handelaars, nijveraars, officieren, advocaten, dokters, rechters, notarissen, enz., die het geld gemakkelijk lieten rollen.

In de hoofdstad was hun invloed nog zoveel te groter. Naast de hardwerkende kleine man stond de overweldigende druk van die franssprekende opperklasse, die door een groot verteer in winkels, eet- en bierhuizen bij de middenklasse zeer graag gezien was.

Deze onrechtvaardige toestand, waaronder de Vlaamse mens gedurende ruim honderd jaar gebukt liep en waaraan hij enkel kon ontsnappen door hard zwoegen of door zijn aard te verloochenen, heeft een stempel nagelaten, die nog bijzonder goed voelbaar is in de meest verfranste gedeelten van de hoofdstad. De franssprekenden hebben veel meer geld en nemen het dan ook zo nauw niet, terwijl de Vlaamse huismoeders « eerst eens liever verder gaan kijken om te

zien of het daar niet goedkoper is ».

Het is ook omdat de Vlaming zijn geld veel vaker moet omkeren vooraleer het uit te geven dat hij niet zo gemakkelijk als de Waal durft inschrijven voor een cursus op de een of de andere liefhebberij.

De kern van de zaak is dus dat onze middenstanders, EN ZIJ NIET ALLEEN, nadeel lijden, omdat het Vlaamse volk in zijn geheel genomen veel minder vrije tijd heeft (de Walen kennen haast geen mobiele; de Vlamingen kennen er 300.000, die meer dan 12 uren per dag van huis moeten zijn) en omdat hij voor hetzelfde werk veel minder verdient of, wat nog erger is, omdat hij geen werk kan vinden (in de goede jaren zijn er meer dan 100.000 zonder werk en in de slechte meer dan 250.000 !).

IV. WAT KAN DE MIDDENSTANDER DAARTEGEN DOEN ?

Gezien een gedeelte van zijn winst verloren gaat, omdat er zo'n groot gedeelte van de Belgische koek in de verkeerde zakken terecht komt, kan de Vlaamse middenstander niet beter doen dan samen met de Vlaamse arbeider, bediende, boer en ambachtsman een stevig politiek front te vormen.

Door Vlaamse politieke macht, alleen te verwezenlijken in een Vlaams-nationale partij, kan de

Belgische economie die geweldig scheef getrokken is ten nadele van het Vlaamse volksbelang, terug rechtgetrokken worden. Eens dat de kansen voor de Vlamingen even groot zijn om als Vlaming juist hetzelfde te bereiken als de Walen het kunnen als Waal, zullen zij winnen aan invloed, aan koopkracht en aan vrije tijd.

Dan, en de middenstanders mogen daarvan overtuigd zijn, want van nature is de Vlaming gul, vrijgevig en niet krenterig, dan zullen de Vlamingen graag inschrijven voor kursussen en zullen de Vlaamse huismoeders de winkels van Vlamingen in hun straat niet zo licht voorbijgaan om schijnbaar betere en goedkopere aankopen te doen verder weg.

Als ze zich dus niet laten ontmoedigen door de gevolgen van de wantoestanden, waarvan de Vlamingen het slachtoffer zijn, maar door samen met de andere standen te strijden voor de zo noodzakelijke politieke, kulturele en economische hervormingen, zullen de middenstanders niet alleen bijdragen tot het scheppen van meer weelde voor de minstbedeelde onder hun medemensen, maar zullen ze ook uiteindelijk voor zichzelf meer welstand losmaken.

Want, Lodewijk de Raet wist het zo goed te zeggen: **DE VLAAMSE STRIJD IS VOOR IEDEREEN EEN BROODSTRIJD.**

Climax.

Lezers schrijven ons

De Vlamingen zijn natuurlijk geen Cyprioten of Algerijnen...

De opsomming « Zij waren verraders » in uw nummer van 3 oktober is sprekend en pertinent. Echter alles behalve volledig; voeg bv. bij de twaalf reeds door U vernoemde hoogleraren nog Prof. Van Houteghem, Speleers, De Brabandere, Soenen, Evrard, De Keyser, De Block, De Waele, Van Langendonck, De Clercq, enz., enz.; in Gent werd bv. de helft der Faculteit van Geneeskunde gelijkwaardig of minstens getroffen (en door ambitieuze, vaak minderwaardige elementen vervangen).

Dat onder de meeste Vlaamse schrijvers ook de drie besten (Streuvels, Claes en Timmermans) werden lastig gevallen, zegt reeds genoeg op zichzelf. Iedereen weet dat de onvergetelijke Fee erdoor doodgeknoeiend werd. En het zal er wel ook iets tussen zitten dat Streuvels de Nobelprijs voor Letterkunde niet krijgt waarop hij schitterend recht heeft.

De vraag die zich bij Uw opsomming opdringt, is natuurlijk :

IS DAN GANS ONZE KULTURELE ELITE EEN VERRADERSBOEL ?...

En het besluit : Waarom debatteren en spreken, propageren en schrijven we nog over amnestie? Waarom dwingen we ze niet eenvoudig af? Alleen reeds op het gezag van de culturele keurgroep zou het moeten kunnen.

Iedere zondag een aantreden zoals te Antwerpen op 20 september EN

OP EEN MAAND IS HET GEBAKKEN.

De advocaat - professor - burge-meester - minister uit Zottegem ten spijt!

Een lezer - student uit Gent.

De Waalse meester heeft gesproken

Er zijn nog Vlamingen die zich tegen amnestie beweren te verzetten.

Het zijn meestal personen die lijden aan een heleboel ziekelijke complexen.

Van dit ziekelijk kompleks heeft Plebejus in « Links » ook blijk.

Hij beweert dat amnestie in tegenspraak is met het rechtsgevoel van de gewone mens. Hij had dan eens moeten aan het sportpaleis van Brussel staan, toen honderden sportliefhebbers kwamen kijken naar de aankomst van de ronde der Vlaamse gewesten en er de muren beplakt vonden met een aanklacht tegen het loslaten van de moordenaar Rinchard en de walgelijke pooler Messina.

« Zit dan Elias dan nog altijd vast? » vroegen ze verwonderd.

Inderdaad er zitten nog altijd mensen vast, die in zeer gewichtige omstandigheden zeer zware beslissingen moesten treffen. Staf Declercq is gestorven onder de druk van de zware beslissingen, die hij had moeten treffen; Elias zit er reeds meer dan 14 jaar voor in de gevangenis.

Wetende dat de afschuwelijkste oudermoordenaar hoogstens 10 jaar vastzitten kan, overtreft het toch wel alles, als men vaststelt dat politieke kollaborateurs al meer dan 4 jaar langer opgesloten zijn.

« Links » heeft helaas niet geluisterd naar de stem van het volk, maar naar de stem van de haat, de Vlamingenhaat, die velen bezielt als ze over de repressie spreken of schrijven.

« Links » weet zeer goed dat in het hart van onze arbeiders reeds lang amnestie verleend werd aan de vrijwillige arbeiders.

« Links » weet dat de nijveraars en zakenlui hun neus reeds lang

niet meer ophalen voor economische kollaborateurs.

Waarom moet « Links » deze mensen opstoken tegenover de ideologische kollaborateurs? Geen ware intellectueel kan aangeduid worden in het Vlaamse land, die zich tegen amnestie voor de politieke kollaborateurs verzet. Waarom dan vasthouden aan haat en wraak?

Of moeten wij besluiten dat de Vlaamse socialist niet uit de greep van hun Waalse meesters kunnen ontsnappen? Als dat het geval is dan heeft « Links » in Vlaanderen geen rol meer te spelen.

En wat die foeffjes over fascisme betreft; het ware nuttig dat enkele socialistische eens zouden kennis maken met ons, opdat ze zouden weten dat de Vlaams-nationalisten volker en democratischer zijn dan vele socialist. Onze zorg gaat in de eerste plaats naar de eenvoudigen en de verdrukten.

T. T. - Vilvoorde.

WAT VRAAGT HET VOLK ?

Terwijl Demany einde 1940, ik weet niet waar, bezig was zijn natte vinger op te steken om te weten vanwaar de wind kwam, toen behoorde ik al tot de strijdende weerstanders.

Dit feit om te bewijzen dat ik zoveel recht heb om belang te stellen in wat het volk vraagt als Demany, Roels, De Moor, enz.

Om goed te weten wat het volk vraagt, ga ik niet naar vergaderingen, waar veel metaalklank van medailles is, maar ik ga naar plaatsen, waar het goede, nuchtere volk bijeenkomt. En wat hoor ik daar?

In de herberg rechtover onze kerk drinkt Jef, die vrijwillig voor de Duitsers ging werken, samen met Frans, de werkweigeraar, zijn pint. Gust de eenarmige oostfrontstrijder zit er met Pol, de weerstand, en speelt « boomke zool ». Zwart of wit : iedereen is in die en de honderden andere herbergen verzameld. Ze spreken niet geleerd over « artikel 123-sexies » of over « amnestie », maar ze zeggen, terwijl ze vogelpik of pitjesbak spelen : « Als de gemeenste vrouwen-verkrachter of kinderbederver na een paar jaar terug op straat mag, waarom zou Elias dat dan niet mogen? » Ja, waarom niet?

Ik vraag het mij ook af, want feitelijk is haast niemand tegen die vrijlating.

WIE IS ER DAN TEGEN ?

Zij die zeggen « dat ze er tegen zijn » en weten waarom, die lopen niet dik. Het zijn mensen, die toevallig in een of andere vereniging gelooft zijn, waarvan de voorzitter of de sekretaris er ook tegen is.

En die voorzitter of die sekretaris — we zullen hier buiten beschouwing laten de plunderaars van 1944, die geen gerust geweten hebben — zijn er tegen, omdat zij lid zijn van een groepering (N.S.B. bv.) of een partij, waarvan de leiding of het blad voortdurend op « de zwarten » hamert.

Het is bij die leiding dat de schuld ligt van de kunstmatige wrok, die in bepaalde kringen gehouden wordt. Tot die leiding behoren lieden als « Demany au pouvoir » of als Jos Van Eynde, die luid schreeuwen om de aandacht af te leiden.

Tot die leiding behoren ongetwijfeld ook echte weerstanders en slachtoffers van de bezetter.

Maar als we met deze laatste categorie, als Vlamingen onder elkaar, kontakt nemen en we diskuteren eens ernstig, dan ondervinden wij dat ook zij feitelijk voor amnestie zijn.

Als we zo onder elkaar zijn, dan denken wij eens diep na over de periode 40-45. We weten dat er veel gebeurd is toen, maar we beseffen dat veel van het gebeurde onvermijdelijk was.

Ieder speelde immers zijn rol volgens zijn temperament en volgens de op hem rustende verantwoordelijkheid. Zij die geen verantwoordelijkheid te dragen hadden, wrongen zich gemakkelijk door alles heen. Zij die er wel hadden, moesten vooruit. Zij die honger hadden, konden smokkelen, braken hun pen.

Wie Vlaams-nationalist was, bleef het. De ene draaide links, de andere rechts. Ik geraakte in de weerstand, mijn gebuur sneuvelde aan het oostfront. En als de oorlog dan voorbij was, begon het pijnlijke, beschamende spel.

S. T. - Mechelen.

Zijt gij akkoord liberale Vlaming ?

Enkele weken geleden hield de Association Liberale de Wezenbeek-Oppem een algemene vergadering. Deze vereniging begrijpt niet, volgens hun verslag, waarom deze gemeente geen tweetaligheid invoert om de enkele franssprekenden die er ingeweken zijn ter wille te zijn. Zij eisen dan ook het recht op dat voor hen alles in het Frans zou geschieden (van lef gesproken!).

Waarop steunen deze opgeblazen fatten zich? Kennen ze de wetten van hun geliefd vaderland dan niet meer?

Ze noemen de gemeente Wezenbeek-Oppem zelfs al de grens van het taalgebied! Nog enkele jaren en ze zullen deze grens verleggen naar Mechelen, Leuven, Halle, Asse, enz.

Maar mijn beste franstaterende heren, er is geen mens in heel Vlaanderen die u vraagt in onze gemeenten te komen wonen; blijft gerust in Wallonië zo ge niet in staat zijt u aan te passen aan onze streek. Alleen dwarskoppen kunnen, tegen alle gezond verstand in, zulke eisen stellen.

Maar het ergste van het geval is dat deze dwarskoppen het winnen, omdat er altijd een of andere onder de unitaire partijen is die samenheult met die slechte vaderlanders.

Langzaam maar zeker werd tot heden door hun verraad de taalgrens verlegd. De olievlek Brussel breidde zich uit, en men hoopte gans Brabant zo in te palmen.

Nog enkele jaren Wezenbeek-Oppemaren en deze ingewekenen, die te dom of te lui zijn om uw taal te leren zullen over U en uw gemeente baas spelen en ge zult als brave lamme goedzakken uw belasting mogen afdragen aan deze moderne leenheren die U zullen behandelen als lompe laten die nog enkel goed gelompd zijn om hen te dienen en voor hen in uw winkels te knikken.

Wanneer gaat gij U daar tegen verzetten, en aan deze heren diets maken dat ze enkel in uw gemeente aanvaard worden, als ze u en uw taal eerbiedigen?

Vlamingen aller standen verenigt U!

De Goedendag.

AAN EEN VRIEND

Zeg... wij zagen U te Antwerpen niet op 20 september?

Ik weet dat U zich niet meer, ten minste openlijk, aan het Vlaams Nationalisme interesseert. Ik stel Uw bedrijvigheid in de kulturele verenigingen zeer op prijs. Ik vernam ook dat U zeer bedrijvig geweest zijt in de aktie van « School en Gezin ». Ook hiervoor geen woord van afkeuring. Maar wat is er overgebleven van uw, destijds zo geprezen Vlaams Nationale bedrijvigheid?

U stemt zelfs voor de C.V.P. Hoe is het in Gods naam mogelijk?

Weet U dan niet :

- dat de C.V.P. - Londonieters de ontwerpers zijn van de onmenselijke retroaktieve repressie - wetgeving (De Schrijver - Pierlot - De Vleeschouwer, en cs.)?
- dat de C.V.P. deze repressie grotendeels op haar aktief heeft genomen (zie het aantal terechtstellingen en de gemotiveerde genadebesluiten)?
- dat de C.V.P., zeer onkies, telkens een kiesplatform wist te vinden om de Vlamingen te lijmen en te misleiden. De koningskwesie en de schoolkwesie zijn de voorbeelden?

— dat de C.V.P. de repressie belooft op te lossen na 1 juni 1958 en dit tot op heden een ijdele hoop is gebleken. Ik had niets anders verwacht! U wel?

— dat de C.V.P. en ook geen enkele andere kleurpartij ook maar het minste voor Vlaanderen KAN of WIL doen, omdat zij in hun partij(en) de dualiteit Vlaanderen - Wallonië hebben. Telkens zullen zij het partijbelang boven het Vlaamse belang stellen.

De partij-tucht zal ingeroepen worden wanneer de partij of Wallonië, of de geldmuur, of het Episkopaat het zullen verlangen; NOOIT wanneer Vlaamse belangen op het spel staan! Zie de recente geschiedenis.

— dat de C.V.P. helemaal NIETS geeft om de mobiliteit onze Vlaamse arbeiders en nog niets ondernemen heeft tegen de structurele werkloosheid in Vlaanderen?

Wij wachten nog op de eerste aanpak, laat staan een eerste verwezenlijking.

Wanneer wij de houding en de gevoerde politiek van deze kristelijke, amnestie-weigerende C.V.P., verder ontleden moeten, kunnen

wij ons niet ontmaken van een indruk van walg voor zoveel laksheid en zoveel bedrog.

Dat deze alleen heiligmakende C.V.P. zoveel Vlaams-Nationale stemmen wist te ronselen in Vlaanderen is een ware ramp voor Vlaanderen.

Het is de hoogste tijd dat aan deze toestand een einde komt. Een Vlaams Nationalist hoort enkel en alleen thuis in de VOLKSUNIE, de enige Vlaamse partij welke radikaal en zonder kompromis de belangen van Vlaanderen verdedigt.

Wanneer ik U daar even over het verleden sprak, dan was dit omdat ik weet dat in U het Vlaams Nationaal gevoel nog niet helemaal is uitgedoofd, omdat U toch begaan zijt met de toekomst van ons Vlaanderen.

Kom terug in onze gelederen, om samen met ons de verloren posities opnieuw in te winnen, welke ons door de oorlog en een onzinnige repressie werden ontnomen. Schenk niet langer Uw vertrouwen aan een partij, welke in Vlaams opzicht machteloos en onbetrouwbaar is gebleken. Kom de gelederen van de VOLKSUNIE versterken

R. H. - Genk.

Perspiegel

De dood van een vrijheid?

Uit het tijdschrift « De Maand », 2de jaargang, nr 7 augustus-september (blz. 407) ontleen we aan het artikel « Gewit en gewogen » volgend uittreksel :

De financiële achtergronden van de Vlaamse pers zijn merkwaardig zuiver; terwijl bv. in Frankrijk alle dagbladen behalve Le Monde en La Croix onderhouden worden door textiel- en andere magnaten (Bousac, Prouvost, Dassault, Smadja e.a.) of politieke partijen, hebben onze grote pressure groups geen rechtstreeks aandeel (onrechtstreeks werken zij natuurlijk door public relations, persoonlijke connecties, stilzwijgende voorwaarden bij verdeling van het reclamabudget, enz.). Slechts voor « Het Belang van Limburg » doet de mare de ronde — en wij hopen van harte dat zij gelogenstraft wordt — dat de holding van de Société Générale het net als de Kempische mijnen controleert...

Springt de schrijver, nogal licht

om met de invloed van het kapitaal op de C.V.P.-pers dan toch geloven we dat Het Belang van Limburg niet veel kan antwoorden. Het is trouwens een publiek geheim dat niet alleen Het Belang naar de pijpen van de Société danst maar dat diezelfde Société ook de Limburgse Economische Raad in haar greep heeft.

Twee gezichten

Onze lezers hebben in ons vorig nummer reeds kennis gekregen van het artikel in « De Gazet van Antwerpen » waarin volksvertegenwoordiger Kiebooms schreef dat opstappen in de amnestiebetoging niet betekende dat men in het parlement voor amnestie moet zijn! Hierbij halen wij uittreksels aan uit de C.V.P. ledenbladen « De Stem van het Volk », voor de Nederlandstalige en « Temps Nouveaux » voor de franstalige leden.

Uit « De Stem van het Volk » : De C.V.P. is aan haar ideologische oriëntering verschuldigd, voor diezelfde verzoening op te komen. Een andere houding zou voor een

partij die zich op de christelijke zedelee beroept, niet denkbaar zijn. Of die verzoening de vorm van een amnestie moet aannemen, dan wel anders dient ingekleed, kan het voorwerp uitmaken van een debat.

Uit « Temps Nouveaux » :

Op geen enkel ogenblik heeft de C.V.P. bekendgemaakt dat zij zich aansluit bij de politiek van « de spons er over ». Deze eis komt reeds voor, onder de beloften die op de vooravond van de verkiezingen aan de bevolking werden gedaan.

De meerderheid van de incivieken heeft C.V.P. gekozen en ze worden nu op de passende wijze beloofd. Zullen zij nooit wijzer worden?

De dag na de amnestiebetoging schreef « La Libre Belgique » :

« Amnestie, zelfs beperkt tot de politieke veroordeelden, kan niet worden aanvaard. Voor redenen van rechtvaardigheid kan men niet aannemen dat de spons zou worden geveegd over alle daden van verraad die tijdens de oorlog werden begaan zodat een teruggekeerde van Buchenwald en Dr Elias op dezelfde voet zouden worden geplaatst ».

De C.V.P. is een eenheidspartij. Om zoveel mogelijk onnozelaars te bedriegen mag de Vlaamse vleugel zeggen en schrijven wat ze wil, de Franstalige vleugel echter is het die beslist! Wat eens te meer blijkt voor wie dit overbodig bewijs nog nodig had!

Gent

ALGEMENE PROPAGANDA

Bij het verschijnen van dit nummer zal opnieuw een groot stuk propagandawerk geleverd zijn. Gent barst van aktiviteit en zoekt een uitweg. Duizenden strooibriefjes worden opnieuw aan de fabrieken uitgedeeld. Het gaat niet op onze arbeiders zonder verweer te laten bedriegen. Eyskens, de sleutelman, voor wie overtalrijke C.V.P.-ers stemden, slaat met de zware hamer op de Vlaamse koppen. Terwijl de Borrains reeds nieuwe industrieën kregen, mag alhier verder gegaan worden met grachten kuisen en dan vinden de sindikaten nog de moed om het bedrog verder door te voeren.

Ze vinden ons op hun verderfelijke weg. Niet alleen het arbeidersprobleem houdt ons voor het ogenblik bezig, ook de Amnestieëls klinkt krachtiger dan ooit. Op 24 oktober heeft hier een grootse volksvergadering plaats.

Wij rekenen op al onze sympathisanten.

Die van Gent.

KOLPORTAGE

Onze wekelijkse kolportage tochten gaan verder, en de successen, voor wat de belangstelling en verkoop betreft duwen ons meer nog dan vroeger vooruit. Ditmaal waren we in de als vurig rood bestempelde wijken, Moskou en Arsenaal, aan het werk, verkochten meer dan honderd nummers, en boekten twee nieuwe abonnementen. De reeks kolportages gaat verder.

DISTRIKTSWERKING

De distriktsafdeling Gent werkt. Vooral sedert de reorganisatie die onlangs doorgevoerd is, gaat ze meer en meer vooruit. Voor wat de aanwinst van nieuwe leden betreft, spant Gent-stad de kroon. De nieuwe bestuursleden, die we onvermoeid aan het werk zien, wensen we veel meeval en steeds beter!

A.C.V. LEED

Met veel tamtam kondigt het A.C.V. zijn indrukwekkende betoging aan van 10 oktober. Wat de geestdrift echter betreft die is ver te zoeken. De plaatselijke bodentippelen van lid naar lid en smeken ze om toch maar mee naar Brussel te gaan. De koehandel drijven ze zelfs zover dat hun leden voor heen- en terugreis de formidabele som van 5 F., ja vijf frank betalen.

Van goedkoop reizen gesproken. En welk verschil wanneer wij op eigen kosten gaan betogen. Ja, ja, die sterke macht!

AMNISTIE

Nadat onze betoging op 5 april de tegenstanders van onze amnestie-eisen had gedwongen zich te laten tellen, werd de amnestiebetoging van 20 september j.l., deze van ons, het vlaamse volk.

Deze amnestiebetoging is echter geen eindpunt. Nu moeten we de strijdvaardigheid en de wil opbrengen om amnestie af te dwingen. Wij mogen niet meer afdalen, het moet en het zal eindigen.

In de eerste plaats denken we aan de honderden, die nog opgesloten blijven en die men blijkbaar in de kerken wil laten sterven. De strijd voor amnestie mag ons deze wraage werkelijkheid niet doen vergeten.

Daarom riepen we in Antwerpen: « Elias vrij ». Dr. Elias was en blijft voor de nationalist een symbool, zodat de kreet « Elias vrij » voor de Vlamingen betekent: het vrijlaten van alle, maar dan ook alle politieke gevangenen.

Het vrijlaten van alle politieke gevangenen is echter niet de oplossing van de repressie. Er zijn ook de honderden bannelingen, er zijn de duizenden gebroodroofden en er is ten slotte het fameuze « bewijs

van burgertrouw », waarmee men tienduizenden oud-gevangenen alles en nog wat kan ontzeggen.

Als we daarbij weten dat de hele repressie werd opgezet om de Vlaamse weerbaarheid te knakken, om die mannen te muilbanden, die het aandurfden het Vlaamse volk te verdedigen tegen de machthebbers, dan kunnen we in geweten niets anders dan amnestie eisen.

We gaan dus allen naar de Grote Volksvergadering welke plaats vindt onder het motto:

« ELIAS VRIJ » in het Vlaams Huis « ROELAND » Korte Kruisstraat, 3, te GENT, op zaterdag 24 oktober om 20 uur.

Deze vergadering zal worden voorgezeten door Dr. Leo Wouters, provinciaal voorzitter.

Als sprekers zullen optreden: Dr. Rik Ballet, oud-volksvertegenwoordiger en Karel Dillen.

VLAAMSE KULTURKING

Gent

De Vlaamse Kultuurkring zet op zaterdag 17 oktober 1959 zijn derde werkjaar in met een filmavond verzorgd door M. Bonamie.

Op het programma:

ORANJE, BLANJE, BLEU een vrolijke vakantie in kleurig Nederland en

A R O S A

een wintersprookje in Zwitserland. Daarbij een korte filmstrook over de amnestiebetoging van 20 september en de IJzerbedevaart 1959.

Zaal: « Roeland » - aanvang te 20 uur.

Maldegem

KOLPORTAGE

Vol gloed zijn de Gentse militanten teruggekomen van de amnestiebetoging te Antwerpen. We zijn de tegenbetogers dankbaar voor hun optreden aldaar, want zij hebben ten slotte talrijke jongeren de ogen geopend en hun het begrip verzet en vrijheid aanschouwelijk bijgebracht. We danken hen oprecht want wat wij maar moeizaam bekamen gaven zij ons op een enkele keer. Het moet dan ook niemand verwonderen dat sedert bewuste zondag opnieuw enkele jongeren zich bij de militantenrangen kwamen voegen.

Het vuur zit erin en straalt ten allen kante vol aktiviteit uit. Vol geestdrift kolporteerden we dan ook in Maldegem, met de slogan « Amnestie en Elias vrij ».

Dat talrijke vlaamsgezinden die zondag niet te Antwerpen waren, maar niettemin de Amnestieëls krachtig bijtreden, bewijst de verkoop van ons blad. Het verkoopcijfer nu in Maldegem behaalt overtreft het drievoudig van dat welke we op vroegere kolportages aldaar boekten.

ARRONDISSEMENT AALST

SOCIAAL DIENSTBETOON

AALST: in « Den IJzer », Vlaanderenstraat.

Iedere eerste maandag der maand: van 19.30 tot 20.30 uur.

DENDERHOUTEM: in Café bij « Hector BEECKMAN », Terlinden, Dorp.

Iedere eerste zondag der maand: van 10.30 tot 12 uur.

HERZELE: in Café « BELLE VUE », op de markt.

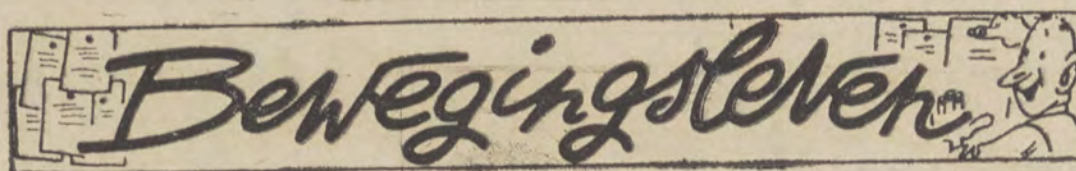
Iedere eerste maandag der maand: van 18 tot 19 uur.

ZOTTEGEM: in het « ST. JORISHOF », op de markt.

Iedere eerste maandag der maand: van 17 tot 18 uur.

In het volgend nummer vindt U ook de zittingen te Denderleeuw en te Erembodegem.

Voor alle dringende gevallen: vorm gerust het telefoonnummer (054) 500.14 van Marcel DE BOE.

Gent

Op zaterdag 7 november houden de Gentse militanten en bestuursleden hun kameradschapsavond. Deelname in de onkosten: bestuursleden 50 F., militanten 20 F.

Echtgenoten en verloofden betalen met hun gewaardeerde aanwezigheid.

BAL - BAL - BAL

De Vlaamse kring Gent opent het dansseizoen met haar jaarlijks bal, dat ditmaal gehouden wordt op zondag 22 november na het kongres. Kongressisten worden uitgenodigd die avond verder in Gent door te brengen. Gewaardeerd orkest met algemene toegangsprijs van 20 F.

Deinze-Nevele-

Nazareth

Op zondag 8 november, 10 uur, bestuursvergadering in het lokaal. Vanaf november beginnen wij onze regelmatige winterwerking. Wie wenst een uitnodiging te ontvangen geve zijn adres op aan A. De Keyser - Vaart L. O. Nevele, tel. 74.51.51; G. Beirlaan, Staatsbaan, 168, Zulte, tel. 76.86.91 of H. Verhegghen - G. G. laan 101, Deinze, tel. 76.14.97. Enkel vrijwilligers worden uitgenodigd.

Dan dient men echter aanwezig te zijn tenzij ernstig verontschuldigd.

De aanwezigheid betreft: vergaderingen en alle initiatieven met naam vermeld in het exclusief volksnieuwwoordenboek.

Sympathisanten uit de streek die nog een kleine steun willen geven voor onze distriktsvlag kunnen dit nog de eerste dagen. Weldra is dit te laat want de vlag is er bijna. Gebruikelijk op P.C.R. 4939.13 H. Verhegghen - Deinze.

Gent

VOLKSUNIESTUDENTEN
UNIVERSITEIT GENT

WOENSDAG 21 oktober, te 20 u., in de bovenzaal van de ROELAND, EERSTE VERGADERING VAN HET AKADEMISCH JAAR.

Spreken daar: Adv. Hugo SCHILTZ, gemeenteraadslid Antwerpen, en Dr. Leo WOUTERS.

Veel studenten worden verwacht!

Zo pas verschenen:

Tweede druk van

« ONDER DE TOREN »

de ophefmakende, meesterlijk geschreven repressieroman van MARCEL MATTHIJS.

De eerste druk werd in vier maanden tijd geheel uitverkocht! Het suksesboek van dit jaar. Een striemende, onuitwisbare aanklacht en tevens een aangrijpend menselijk document!

Het boek dat door de pers van links en rechts angstvallig doodgezwegen wordt! Het boek dat van Staatswege voor opname in de openbare bibliotheken verboden werd! Een boek dat ook en vooral daarom op de boekenschab van elke bewuste vlamming een plaats MOET krijgen!

Bestel dadelijk! Gebonden in fraai linnen: 145 F. Ingenaaid: 115 F.

Franco verzonden door storting van het bedrag op P. R. 4367.52 van de auteur, Oedelem, of op eenvoudige bestelling per briefkaart. Elk ex. draagt de handtekening van de auteur en desgewenst een met de hand geschreven opdracht.

LIMBURG

Hasselt

Op de jongste kadervergadering voorgezeten door Wim Jorissen werd de werking voor de maand oktober besproken. De Volksunie-Limburg heeft een reeks plannen uitgewerkt om de Vlaams nationale gedachte in Limburg opnieuw te doen doordringen inzonderheid bij de jeugd.

KADERVERGADERING

Op zaterdag 31 oktober te 16 uur, Hotel Warson, Stationstraat, Hasselt.

KOLPORTAGE

Een groep van een 25-tal militanten heeft te Hasselt de eerste kolportage sedert de verkiezingen gehouden. Het initiatief werd flink onthaald. De Hasselaren bleken waardering te hebben voor het onverdroten belangloos idealisme van militanten zoals geen enkele kleurpartij die heeft. Hartelijk dank aan onze vrienden uit Brussel en Antwerpen, onder leiding van Bob Maes en Wim Maes die onze Limburgse militanten een hand zijn komen toesteken. Ook onze Limburgse militanten zullen het leren.

Kanton Hasselt-Genk

Het jonge kantonale bestuur van Hasselt-Genk vergaderde andermaal om de uitvoeringsmodaliteiten voor de oktoberwerking te bespreken. Een reeks nieuwe abonnementen kwam binnen.

Eigenbilzen

Onze jonge propagandist Bertie Collas is erin geslaagd het aantal abonnementen te Eigenbilzen dit jaar te verdriedubbelen. Met Opoeteren heeft Eigenbilzen het hoogste percent abonnementen.

Tongeren

Te Tongeren overleed Mevrouw Smets-Voesen, tante van onze algemene sekretaris. Zij was een van de trouwe verdedigsters van onze partij. Aan de familie bieden wij onze innige deelneming aan.

BRABANT

Groot-Brussel

DEELNEMING AAN ONS KONGRES VAN NOVEMBER A. S.

Met stijgend sukses doen onze leden en vrienden beroep op de Volksunie-autokars, welke ter gelegenheid van vergaderingen werden ingelegd. Onze oproep om met de autokars karavaan te vormen, werd op 20 september reeds goed opgevolgd. Het is veel gezelliger in lange sliert over onze wegen te bollen en het maakt, mits passende versiering, veel meer indruk.

WIE MET ONZE AUTOKARS MEEWIL naar Gent op 22 november, te 8 u. 30, om deel te nemen aan ons belangrijk kongres, melde zich nu reeds aan op een van volgende adressen, en storte er 50 F. per deelnemer, fooi inbegrepen. WACHT NIET! Doe het NU!

Opgelet: Alleen vooraf betaalde plaatsen worden verzekerd.

Adressen voor aanmelding: Hoofdsekretariaat: Maur. Lemonnierlaan, 82, Brussel (tramhalte Anneessensplein).

Lokaal « Breughel », Lakenstraat, 87, Brussel.

Lokaal « Uilenspiegel », Pleintinxstraat, 38, Brussel.

Arrond. sekretariaat P. Lepiat, Kerkhoflaan, 5, Kraainem.

Van Damme, Aug. Lambiottestraat, 133, Schaarbeek.

De Berlanger, Courtoisstraat, 50-52, St-Jans-Molenbeek.

ARRONDISSEMENTELE

VERGADERING te BRUSSEL

op 24 oktober a.s. te 17 uur.

Persoonlijke uitnodiging, met aanduiding van het lokaal, volgt.

GEWEST SCHAARBEK

Na de buitengewoon geslaagde vergadering te Dworp, wil het gewest Schaarbeek niet ten achter blijven. Alle nationalist uit het kanton Schaarbeek en uit al de kantons van Groot-Brussel worden hartelijk uitgenodigd op de

VOLKSUNIEVERGADERING

welke plaats heeft op ZATERDAG 31 OKTOBER 1959, te 20 uur, in het lokaal « CORDIALE », Collignonplein, 19, te Schaarbeek (vlakbij het gemeentehuis).

Treden op als sprekers: dhr. A. VAN MALDEREN, sociaal werker, benevens een afgevaardigde van het arrondissementeel bestuur.

Wie die avond wil ervaren wat boeiende volksredenaars zijn, mag niet ontbreken. Er is een verrassing voorzien voor de aanwezige dames.

W-VLAANDEREN

DE VUURKRIJZEN TE DIKS-MUIDE

De Vuurkrijzen defileerden op 11 oktober, zonder geestdrift, ZONDER VUUR in de... LEDIGE straten van Diksmuide.

JUST GETELD in 820 reien van gemiddeld 6 personen of alles samen ongeveer 5.000 deelnemers.

Tijdens de optocht was de leeuwenvlag op de Paxpoort geborgen.

Twee bloemtuien werden vóór de GESLOTEN POORT voor de Krypte neergelegd.

Toen die DODE - PLECHTIGHEID volkomen verlopen was, werd de leeuwenvlag, in de namiddag op de Paxpoort gehesen als naar gewoonte.

Brugge

DE BURGEMEESTER EN DE TALENTELLING

Door raadslid Dr. Op de Beek werd onlangs een voorstel bij de gemeenteraad ingediend, waarbij deze verzocht werd een motie tegen de talentelling te stemmen. Burgemeester Van Damme slaagde er in, deze motie in een brief om te toveren, die aan het comité voor gemeenschappelijke aktie tegen de talentelling zou gezonden worden. In deze brief zou het stadsbestuur zijn instemming met de doelstellingen van het comité betuigen. Dr. Op de Beek nam daarmee geen genoegen en bracht de zaak nogmaals te berde op de laatste gemeenteraadssitzing. Hij werd daarin gesteund door de fractieleider van de socialist, dhr. Verstap, die het volledig eens was, om een motie te stemmen.

Burgemeester Van Damme verzette zich daartegen en beriep zich op de Grondwet. Gesteund door het schepenkollege, onder wie ook schepen Fernand Vandenbroele, maakte hij van de verwarde bespreking gebruik, om de raad te overhalen, geen motie te stemmen, maar een brief aan de regering te schrijven, waarin gevraagd wordt, van een talentelling af te zien. De burgemeester had misschien schrik voor een verdeelde stemming bij de C.V.P. Dit was nochtans niet zeker. Er zitten natuurlijk nog enkele franskiljons bij de C.V.P. en veel lauwe Vlamingen. Dat is jaren aan een stuk voldoende geweest, om de Brugse gemeenteraad op het stuk van de Vlaamse strijd beneden alles te maken. Nu is daarin onder druk van de nationalist verandering gekomen, maar nog niet genoeg. In « Pallieterke » werd de burgemeester terecht verweten, dat hij schrik heeft franskiljonse stemmen te verliezen. Moet hij daarvoor bang zijn, hij die zoveel voorkeurstemmen heeft? Of speelt hij een dubbelzinnig spel? We verwachten van de vlaamsgezinden in de raad een nog kortader houding.

Lees door blz. 8

(Vervolg van blz. 7)

**ARRONDISSEMENTELE
VERGADERING**

Een welgeslaagde arrondissementsvergadering greep plaats op 10 oktober in het lokaal « De Stadspoort » te Diksmuide, onder voorzitterschap van Jan De Bondt.

Lieten zich verontschuldigen : de onder-voorzitter dhr Th. De Pijper en kameraad Juul Haezebaert weerhouden ingevolge ziekte. Kameraad Lanckriet was eveneens betel en verontschuldigd.

Na zijn welkomsgroet werd door de voorzitter dadelijk het afwerken van de agenda aangevat.

Een overzicht van ontvangsten en uitgaven werd voorgelegd en met algemene stemmen goedgekeurd.

Alvorens de nieuwe propagandaktie voor 't blad te bespreken kreeg de vergadering een overzicht van het verzenden over gans het arrondissement van duizenden en nog duizenden proefnummers.

Kameraden Strubbe, Derijncx en Devisscher gaven nuttige inlichtingen over de plaatselijke contactnemingen. Het ondervinden der verzendingen werd onderzocht en lang besproken.

Ten slotte werd het voorstel van kameraad Van Maldergem door de vergadering bijgetreden; de verzendingen moeten, doelmatigheids halve, in dezelfde hand blijven.

De voorzitter wees op het voorbeeld van Gistel en omringende waar kameraad Zwaenepoel de abonneenten zelf bedient. Het abonnementsgeld wordt door hem zelf geïnd wat het laten aanbieden van postkwijtingen voorkomt met als gelukkig gevolg GEEN VERLIES van de te vernieuwen abonnementen.

Bij het overzicht der steunkaartenakte werden onze mijnwerker Leon Devreese, en ploegbaas Jef Stockx door de vergadering toegejuicht. Al hun kaarten werden aan de man gebracht. Een prachtig voorbeeld voor de zoveel jonger nog aanwezige propagandisten.

De H.H. De Pijper en Lanckriet lieten weten dat het met hun « kaartenverkoop » zeer goed gaat.

De vergadering besloot, op voorstel van kam. De Keyser een jaarlijks St. Nikolaasbal in te richten. Dit bal zal in de prachtige zaal « Tirol » te Esen, plaats vinden.

De zeer vruchtbare vergadering werd, als gebruikelijk, met de machtige Vlaamse Leeuw besloten.

**SOCIAAL DIENSTBETOON
ZOEKERS**

Wie helpt hier ?

Partijgenoot ingewerkt bij de kruideniers in Limburg zoekt plaats van vertegenwoordiger in kruidenierszaken. Schrijven kantoor blad.

Alleenstaande dame met onderinding als verkoopster of gerante zoekt passende betrekking te Antwerpen of omgeving. Schrijven : E. M., Zwartustersstraat, 4, Antwerpen.

Gediplom. schoenenpatroonmaker en schoenbovenledersnijder, gebroedroff propag., gew. kand. V.U. zoekt werk. Schr. bur. blad.

GEVRAAGD

Handelsvertegenwoordiger voor grote voedingswarenhandel in Limburg. Vaste wedde + onkostenvergoeding + % op verkoop. Opbellen (011) 529.46 (na 20 uur).

Interessante bijverdienste voor tekstiel- en breigoedwinkels van Groot-Brussel. Ernstige voorwaarden - hoog procent. Voor inlichtingen zich wenden tot het Secretariaat.

Alleenstaande vrouw, of meisje, of jongen of man wordt gratis gemeubeld kamer aangeboden : Brussel centrum kleine huishoudelijke tegenprestatie. Schrijven kantoor blad.

Dames, U wenst pels ?

U wenst een pracht van een bontmantel ?

Wendt U tot het huis

CLAYKENS - NEVEN
Oudergemslaan 328, Etterbeek
Tel. 48.37.01

Bewegingsleven

ANTWERPEN**DRINGEND**

Wie signaleert ons vakante plaatsen van bediende, chauffeur, magazijnier, e.a. ? Veelen van onze medestrijders zoeken werk. Signaleer een openstaande plaats aan R. Van Der Paal, Van Hombeekplein, 14, Berchem (tel. 33.85.65).

Deze signaleert die plaats dan aan werkzoekers uit onze kringen.

Borgerhout

In deze afdeling van de Volksunie, waar Juul Dillen als gemeenteraadslid en Mevrouw Raets in de Kommissie van Openbare Onderstand zeer goed werk leveren, wordt onverdrotten gewerkt aan de verdere uitbouw van de afdeling.

De nodige gelden werden ingezameld om een eenvoudige, maar schone gedenksteen te plaatsen op het graf van wijlen de betreurde sekretaris van de afdeling, gemeenteraadslid Jos de Groof, die ons op 17 oktober, dus juist één jaar geleden, ontviel.

**VROUWENBEWEGING VOOR
AMNESTIE**

Uit een bericht aan de pers gezonden door de Vrouwenbeweging voor Amnestie onthouden wij dat het sekretariaat van deze vereniging gevestigd is bij Mevrouw Raets, St. Mattheusstraat, 45, Borgerhout.

Arrondissementsraad

De Antwerpse arrondissementsraad vergaderde op 9 dezer onder leiding van Reimond Mattheyssens, die reeds vier jaar lang op voortreffelijke wijze het arrondissements voorzitterschap waarnaemt.

De raad hield zich uitvoerig bezig met de bespreking van de financiële toestand van het arrondissement, de verdere activiteiten, de abonnementswerving, het inleggen van autokars naar het kongres te Gent, alsmede met de schandelijke verklikking de voormiddag van de amnestiebetoging te Antwerpen, waarvan onze provinciale propagandaleider Wim Maes het slachtoffer werd. De raad hoorde hierover een uitvoerig verslag door tal van getuigen, waaronder Wim Maes en Rudi Van der Paal.

Antwerpen stad

De stadsraad van Antwerpen, die onder leiding staat van onze vrienden B. Stappaerts en Dolf Cuyper, vergaderde opnieuw om de verdere organisatie van de stad te bespreken. Met genoegen stelt men vast dat flinke vorderingen gemaakt werden. De organisatie van de stad in wijken is bijna een voldongen feit.

Berchem

In slechts enkele weken tijds werden door Piet van Dooren, sekretaris, en Rudi Van der Paal, voorzitter, 49 nieuwe abonnementen aangeworven in deze zo belangrijke randgemeente van Antwerpen, die bijna 50.000 inwoners telt.

Ook de organisatie van deze afdeling wordt flink aangepakt.

Deurne

Hier werden tal van nieuwe contacten gelegd, nieuwe leden en abonnementen aangeworven.

Mortsel

Op 27 oktober te 20 uur in het lokaal « Ardeense Jager », (vlakbij het gemeentehuis) spreekt volksvertegenwoordiger Frans Van der Elst voor de afdeling. De vergadering wordt voorgezeten door de afdelingsvoorzitter Piet Vereecken.

VOORLICHTINGSVERGADERING**TE ANTWERPEN**

Op 1 dezer vond te Antwerpen onder voorzitterschap van arrondissements - voorzitter Reimond Mattheyssens een belangrijke voorlichtingsvergadering plaats, die door tal van leden en simpatizanten van de partij werd bijgewoond. Wij noteerden o.a. de aanwezigheid van oud-volksvertegenwoordiger Dr Rik Ballet, volksvertegenwoordiger Frans van der Elst, Drs Wim Jorissen, Rudi Van der Paal, provincieraadslid Benoit Ceuppens, dr. Valear Portier, Cyriel Rousseau, B. Stappaerts, de gemeenteraadsliden advocaat Schiltz en Juul Dillen, Dr K. Delahaye, Dr Robert Roosens, beheerder van de C.O.O. - Antwerpen, en gemeenteraadslid Carlo Reiners hadden zich laten verontschuldigen.

De eerste spreker Mr Hugo Schiltz stelde vast dat de Belgische staat administratief en economisch nog geheel in handen is van een klikke Fransdolle parvenus en Vlamingenhaters.

Mr Schiltz beklemtoonde onze economische achteruitstelling. De Amerikaanse hulp onder de vorm van het Marshalplan dient enkel om de marginale mijnen in Wallonië in stand te houden, terwijl onze Limburgse mijnen in groot gevaar verkeren.

Onze cementfabrieken sluiten ten voordele van deze in Wallonië. De chemische industrie, zo vermeldt Mr Schiltz zijn aandachtig beluisterde rede, wordt hier ontworpen om elders op volle toeren te draaien. Waar miljoenen worden verspilld wordt de broodnodigzakelijke verbinding Antwerpen - Keulen slechts traag in orde gebracht. Voor de oorlog bekleedde Antwerpen de derde plaats in de rij van de wereldhavens. Thans moeten wij ons tevreden stellen met de achtste plaats.

Aan het einde van zijn sprekebeurt valt aan Mr Schiltz een zeer verdiend en hartelijk applaus te beurt.

De volgende redevoering bracht volksvertegenwoordiger Frans van der Elst onder de schijnwerpers. Hij behandelde uitvoerig en op een meesterlijke wijze het tema : « hoe ver staan wij nu met onze strijd ? ». Hij wees er op dat thans een gunstiger periode is aangebroken om een hernieuwde aktie in het Antwerpse en elders op touw te zetten.

Er kan geen sprake zijn, aldus Mr van der Elst, van een nationale verzoening, wanneer men de repressie nog voert in alle heftigheid.

Scherp bekritiseerde spreker de lafheid van de huidige regeringsploeg. Waar haalt de C.V.P. de triestige moed om zich op te werpen als DE opruimers van de repressie.

Daarna behandelde onze partijvoorzitter de even belangrijke kwestie van de talentelling. « Geen talentelling, onder geen enkel voorwaarde » verklaarde Mr van der Elst, en hij drong er op aan dat wij uiterst waakzaam zouden toezien.

Vervolgens besprak dhr van der Elst de economische toestand. Het gaat om de welstand van onze arbeiders. Want de Vlaamse zaak is ook een sociale zaak. Na een donderend applaus om zijn schitterende uiteenzetting, dankte voorzitter Mattheyssens de beide sprekers.

Vervolgens ging dhr Mattheyssens over tot de overhandiging van het prachtige nieuwe vaandel voor de Antwerpse propagandisten, die onder leiding van Wim Maes en Herman Bosmans, zoveel gepresteerd hebben voor de partij, en dit geheel belangloos. Wanneer hij daarna de vlag ter hand stelde aan provinciaal propagandaleider Wim Maes bracht de ganse vergadering een minutenlange ovatie aan Wim Maes en de Antwerpse propagandisten.

Amaat de Decker,
(St. Amands-Piurs)

ANTWERPEN

Zaterdag, 31 oktober 1959, te 20.30 uur : derde avondfeest van de Vlaamse Kring - Antwerpen met de medewerking van programator Jane Rutten en het befaamde radio- en amusementsorkest Jean Dessart.

Toegangsprijs : 30 F. Wie op voorhand kaarten en voorbehouden plaatsen zou verlangen, belle nummer 33.85.65 of 39.92.06 op.

ONS KONGRES

Zondag, 22 november 1959, te 14.30 uur in de lokalen « Roeland », Korte Kruisstraat, 3, te Gent : Het vijfde Kongres van de Volksunie, onder voorzitterschap van Dr Leo Wouters.

Sprekers : oud-volksvertegenwoordiger Dr Rik Ballet, volksvertegenwoordiger Frans van der Elst, algemeen voorzitter.

Boodschap namens de studenten. In de voormiddag te 10.30 uur in dezelfde lokalen vinden de studievergaderingen plaats, gewijd aan de problemen van talentelling, binnenlandse politieke en sociale, en economische vraagstukken.

ALLEN NAAR GENT !

Berchem**VLAAMSE KRING**

Zondag 8 november 1959 ter gelegenheid van de tiende verjaardag van het overlijden van C. Verschaeve, richt de Vlaamse Kring en het Blauwvoetjeugdverband, een grote Verschaeve herdenking in.

Te 11 uur in de Kapel van het St. Stanislas College, St. Hubertusstraat, Berchem, H. Mis men kanselrede.

Te 20 uur herdenkingszitting, onder voorzitterschap van Dr. H. Goemans, in de zaal « Vrede », Vredestraat, 20, Berchem, met medewerking van de voordrachtkunstenaar Antoon Vander Plaetse.

Voor alle inlichtingen : P. Van Dooren, Ferd. Coosemansstraat, 81, Berchem. Telefoon 39.78.58.

IN MEMORIAM**HERMAN VAN MOL**

Op 24 september 11. overleed, tengevolge van een ongeval, onze trouwe vriend en simpatieke jeugdleider Herman van Mol.

Nauwelijks 25 jaar oud ontvalt ons hier in het Antwerpse een overtuigd Vlaams Nationalist, die vanaf zijn prille jeugd intensief medewerkte aan alle Vlaams Nationale initiatieven, en waarop men nooit tevergeefs beroep gedaan heeft.

Reeds bij de Vlaams Nationale Doorbraakfeesten in januari 1952, ingericht door de Antwerpse afdeling van het Algemeen Nederlands Zangverbond, in de feestzaal van de Dierentuin, was hij samen met wijlen Fonne Mannaerts onze beste medewerker om dit groots opgevat initiatief, dat in het ganse land weerklink vond, tot een zeer groot sukses op te voeren.

Hij werd ten grave gedragen in aanwezigheid van een zeer grote menigte vrienden en simpatizanten. Talrijke bloemenkransen van de verenigingen, waar hij zich verdienstelijk had gemaakt, werden piëteitsvol op zijn graf nedergelegd.

Wij danken hem oprecht voor alles wat hij zo geestdriftig en zo geheel onbaatzuchtig gepresteerd heeft ten bate van onze gemeenschappelijke strijd.

Samen met de in augustus overleden West-Vlaamse studentenleider Jos Babylon, eveneens tragisch om het leven gekomen, zal hij voortaan over onze strijd waken !

Wij betuigen nogmaals aan zijn echtgenote Godelieve Janssens, met wie hij op 4 juli 11. in het huwelijk trad, alsmede aan zijn diepbeproefde vader, en aan de familie Van Mol en Janssens, ons diep kristelijk medeleed in het onherstelbaar verlies, dat hen trof.

Rudi Van der Paal.

**AUTOBUSSEN NAAR HET
KONGRES**

Het arrondissement Antwerpen organiseert verschillende autobussen naar het kongres te Gent op 22 november. Wij raden onze leden en simpatizanten aan tijdig in te schrijven bij provincieraadslid Benoit Ceuppens, Belgiëlei, 200, Antwerpen, of bij Wim Maes, Lanternhofstraat, 28, Borgerhout (tel. 39.92.06).

Wie in LEUVEN de BIERKELDER niet bezocht, was in LEUVEN niet (Oude Markt, 22). Oude Markt 22 is ONZE bierkelder.

Algemeen agent voor België : ABIS Steenweg op Tienen, 94, Kortebeek-Lo. Opgepast voor namaak DORT !

DE VOLKSUNIE

Uitgave van de v.z.w. VOLKSUNIE

Versijnt de eerste en derde zaterdag van de maand

REDAKTIE : Mr. F. Van der Elst, Hoofdredakteur, Beizegemstr., 20, N.O.Heembeek (Brussel 12) Tel. 16.28.33

Drs Wim Jorissen, redaktiesekretaris, Beethovenstraat 16, Anderlecht, Tel. 21.84.21. Alle briefwisseling voor blad op dit adres sturen.

Dr. L. Wouters en Mr. De Coninck : leden.

Beheer : Maurice Lemonnierlaan 82, Brussel 1, Tel. 11.82.16

Alle klachten voor niet ontvangen van blad op dit adres.

Jaarabonnement : 100 F. Halfjaarlijks : 50 F.

Steenabonnement : 200 F. (minimum). Losse nummers : 6 F.

Abonnement buitenland : 120 F. Per luchtpost 300 F.

Alle stortingen voor het blad op postgiro 54.45.46, W. Jorissen, Brussel

Verantw. uitgever : Mr. Fr. Vander Elst, Beizegemstr., 20, Brussel 12

17 OKTOBER 1959 - Nr 20

— 5^e JAARGANG —